

Uresničevanje stališč sindikata o delitvi po delu

V letošnjem letu smo na področju delitve po delu in rezultatih dela pričali izredni aktivnosti Republiškega sveta ZSS. Vzrok taki usmeritvi je brez dvoma ugotovitev, da stvari na področju delitve v organizacijah še vedno niso urejene v skladu z določili Zakona o združenem delu, oziroma povedano čisto enostavno, da se osebni dohodki še vedno gibljejo neodvisno od ustvarjenega dohodka, kot tudi neodvisno oziroma premalo odvisno od delovnega prispevka, ki ga daje delavec na osnovi količine in kvalitete opravljenega dela in gospodar-

jenja z delovnimi sredstvi in predmeti dela.

Vse to je privedlo do tega, da smo na področju delitve po delu dobili nov dokument, ki naj spodbudi vse odgovorne dejavnike k poglobljenemu delu in prizadevanju za odpravo omenjenih pomanjkljivosti.

Ne glede na to, da ima tudi ta dokument še določene pomanjkljivosti, pa nam bo vendarle v naslednjem obdobju pomenil smerokaz, za katere cilje na tem področju delitve si bomo prizadevali. Hkrati pa je tudi dokaj jasno začrtal naloge posameznih nosilcev v tem pro-

cesu. Stališča še posebej natančno opredeljujejo naloge sindikatov samih, torej tudi osnovnih organizacij po temeljnih organizacijah. Naloge osnovnih organizacij zveze sindikatov so predvsem v tem, da s svojo aktivnostjo zagotovijo upoštevanje teh stališč, da bodo analizirale skladnost naših aktov s področja razporejanja in delitve, da bodo delavcem omogočile pred sprejetjem aktov ustrezne analize dosedanjih razmer in povzetke bistvenih značilnosti v obravnavanih aktih, da se bodo angažirale za preprečevanje sporov in sodelovale pri reševanju spornih zadev na področju delitve in razporejanja.

Naloge osnovnih organizacij zveze sindikatov so torej dokaj zahtevne in obsežne. Za uspešno uresničevanje tako začrtanih nalog se bodo le-te morale tudi ustrezno usposobiti. Mislim, da si niti zamisliti ni mogoče uspešnega delovanja osnovnih organizacij sindikata brez temeljitega poznavanja samih sindikalnih stališč kot tudi ne brez temeljitega poznavanja vsebine naših samoupravnih aktov, ki urejajo področje delitve. Tega pa člani osnovnih organizacij ne morejo doseči brez posamičnega in poglobljenega študija omenjenih gradiv. Razlage, ki so organizirane s strani strokovnih delavcev, so lahko samo pomoč njihovim prizadevanjem, ne morejo pa biti začetek, konec in celotna vsebina njihovega delu.

Če na koncu pogledamo še, kako smo se uresničevanja stališč lotili v naši delovni organizaciji, vidimo, da je akcija stekla takoj po izidu stališč. Sestavljene so bile celotne programe aktivnosti, ki so pripeljale do uresničevanja stališč, usklajitve aktov in do sprejemanja na referendumu ob koncu letošnjega leta. V programu so jasno zapisane naloge in odgovornosti nosilcev posameznih nalog, in to politične in strokovne. Pri tem pa se moramo zavedati, da za popoln uspeh ni možno prelaganje nalog z ramena na ramo drugega, ampak je še kako potrebno, da storimo vsak svojo dolžnost. Še posebej bi pri tem opozoril, da nihče, nikakršna skupina strokovnjakov ne more in ne sme prevzemati nalog, ki jih imajo družbenopolitične organizacije in da nobena »ad hoc« imenovana komisija ne more nadomestiti izvršnega odbora sindikata, sekretariata OO ZK in celo same osnovne organizacije. Če se v teh strukturah čuti premajhna usposobljenost, je treba to nadoknaditi z ustreznimi oblikami izobraževanja in ne s prenašanjem nalog in odgovornosti na druge. Naloge so torej določene, od nas vseh pa je odvisno, kakšen bo uspeh. Vladimir Silič

22. julij — dan vstaje slovenskega naroda

22. julij je dan vstaje slovenskega naroda. To je dan, ko je na slovenskem ozemlju ranil okupatorja prvi partizanski strel. To je pomemben datum v zgodovini oboroženega boja slovenskega naroda proti okupatorju in domačim izdajalcem.

Ko je leta 1941, ob napadu na Jugoslavijo, buržoazija izdala jugoslovanske narode in jih prepustila na milost in nemilost okupatorjem, je na čelo ljudskih množic stopila Komunistična partija Jugoslavije in jih povedla v osvobodilni boj. Istočasno so naši narodi pod vodstvom KP uresničevali ideje socialistične revolucije in gradili temelje nove družbene ureditve — socializma. V njem bo delovni človek tisti, ki bo odločal o vprašanih pridobivanju in delitvi dohodka, o počitkih in prostih dneh ter ostalih potrebah.

Tako je KP Slovenije kmalu po ustanovitvi OF (27. aprila 1941) začela pripravljati organizirano vstajo. Na to so se pripravljali komunisti že 1. junija v Ljubljani. In 22. junija 1941, ob nenadnem napadu na SZ, je CK KP Slovenije ustanovil glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet in pozval slovenski narod v osvobodilni boj.

Tako je 22. julija počil prvi partizanski strel, ki ga je sprožila volja in zavednost potlačeni ter dolga leta zaslužnjenih Slovencev.

Uprli smo se in nato je sledila dolga vrsta uspehov organizirane vstaje. Veliko je bilo na novo ustanovljenih brigad, ki so bile še posebej aktivne na Gorenjskem in Štajerskem. Okupator si je na vse načine prizadeval uničiti partizanske čete, pa mu to ni uspelo. Velike uspehe je v začetku vstaje dosegel Cankarjev bataljon, ki je dvignil Gorenjsko v vseljudsko vstajo in januarja 1942 izbojeval eno največjih partizanskih zmag — to je bila dražgoška bitka.

Na Štajerskem je bil kljub močnemu nasilju ustanovljen Štajerski bataljon, ki je preprečeval izganjanje in izseljevanje Slovencev s Štajerske.

Krimski bataljon je v zimi 1941—1942 izbojeval tudi prvo večje osvobodeno ozemlje.

Takrat je tudi Boris Kidrič poudaril, da je edina pot v svobodo le preko organizirane vstaje in oboroženega boja. In ko smo izgnali sovražnika iz naše dežele, smo s tovarišem Titom na čelu krenili na novo pot, v nove boje. Ti boji pa so se razlikovali le toliko, da nismo uporabljali orožja, ampak bolj orodje in nove moderne stroje. Ti so nam bili v veliko pomoč, saj so presegli proizvodnjo ročnega dela, poleg tega pa so znižali stroške in povišali proizvodnjo.

Nova pot je bila težka, srečevali smo se s številnimi preprekami pri obnovi porušene domovine. Pa smo se ob tem spomnili na dogodke minule vojne. Takoj nas je minila nemoč in slaba volja. Združili smo se in tako smo dosegli številne pomembne uspehe, ki so bili plod naporov in prizadevanj vseh jugoslovanskih narodov.

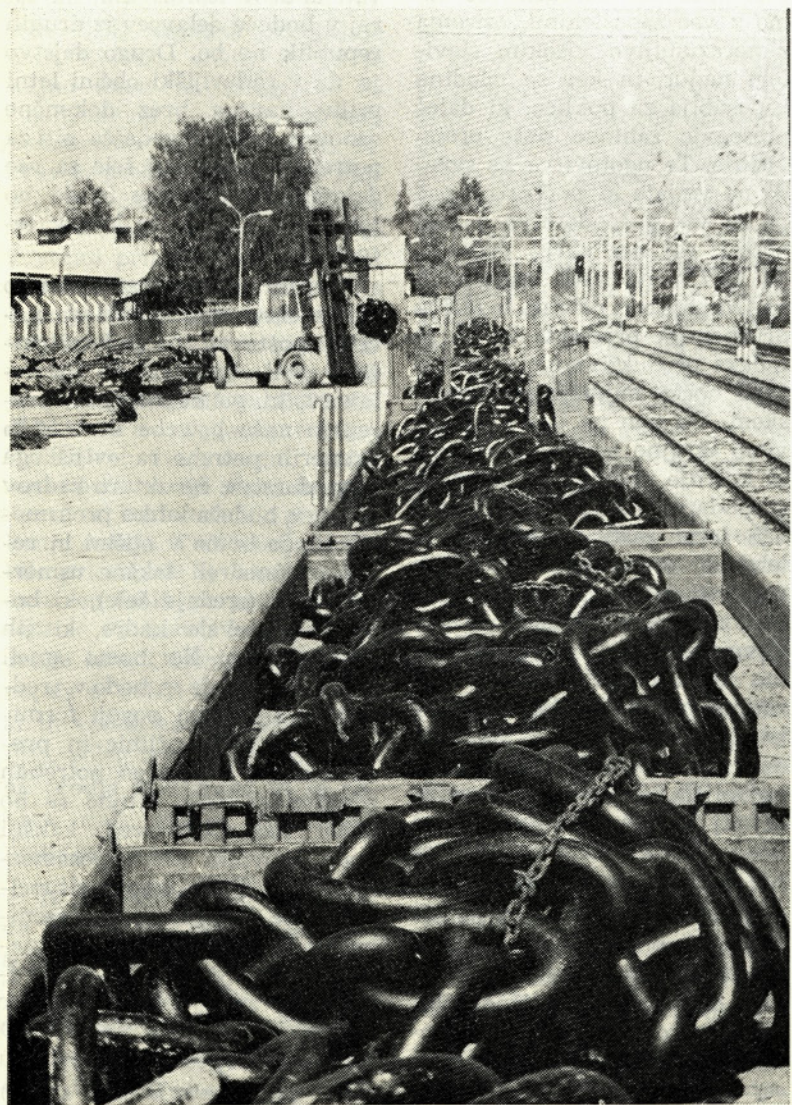
Že več kot tri desetletja nas ločijo od hudih vojnih let in od zmage jugoslovanskih narodov nad okupatorjem. V povojnih letih obnove smo zgradili pomembne objekte, ki so pomenili začetek razvoja, napredka in prizadevanj, da bi se otrsli zaostalosti.

Zaradi takega velikega pomena moramo zvesto čuvati vse vojne in povojne pridobitve. Čuvati jih moramo kot družbeno lastnino, da jih ohranimo čim dlje za nas in za generacije, ki šele pridejo. Naučiti jih moramo ljubiti domovino, ljubiti njena bogastva in dobrine, naučiti jih moramo braniti te zaklade v primeru, ko bodo ogroženi.

Ob tej priložnosti se moramo spomniti tudi vseh borcev, ki so žrtvovali za svobodo ne samo svoja življenja, ampak tudi svoje domove, žene, otroke, zoreča polja...

Poleg tega je pomembno tudi razvijanje pridobitev in tradicij osvobodilnega boja, zato se bomo dneva vstaje vedno spominjali kot pomembnega mejnika tako v slovenski kot tudi v svetovni zgodovini osvobodilnega boja proti sovražniku in njegovemu zaslužnjenju svobonih narodov.

D. S.

Prodaja v letošnjem prvem polletju

Polovica leta je za nami in lahko napravimo obračun za to kratko obdobje.

V šestih mesecih smo prodali 7.338.784 ton naših izdelkov in s tem dosegli 99 % planirane količinske realizacije; torej 1 % pod planom. TOZD industrijska oprema pri tem ni vštete, ker zanj zaradi specifične proizvodnje ne računamo ton. Posamezne TOZD so bile pri tem skupnem odstotku zastopane takole: vijakarna 103 %, verigarna 80 %, sidrne verige 109 %, kovačnica 106 %. Pri tem pa moramo upoštevati, da je velik del proizvodov verigarne še neprodan, torej na zalogi in čaka pričetka sezone. Če upoštevamo te količine, bi bil količinski plan celotne delovne organizacije presežen. Lansko leto smo v istem razdobju prodali 7.236.554 ton; torej znaša letošnja realizacija 102.230 ton več.

Zaloga snežnih verig pa nam še bolj pokvari vrednostni rezultat, saj je to proizvod z največ vložnega dela. Tako smo skupni vrednostni plan dosegli z 90 %, posamezni TOZD pa takole: vijakarna 104 %, verigarna 67 %, sidrne verige 100 %, kovačnica 96 % ter TIO 102 %. Razveseljivo je, da so vrednostni odstotki, razen pri kovačnici, boljši od količinskih, in tudi boljši kot lansko leto, kar pomeni, da smo prodajali kvalitetnejše, akumulativnejše proizvode.

Letošnje prvo polletje je minilo v znamenju visoke konjunkturo na trgu in s prodajo nismo imeli velikih problemov. Veliko večino proizvodov smo prodali na domačem trgu, tako da smo pri izvozu od planiranih 2.667.780 USA dolarjev prodali le za 1.391.698 USA dolarjev izdelkov ali 52 % postavljenega plana. V drugem polletju bo morala biti slika drugačna, saj imamo izvozne količine po pla-

nu v veliki večini zaključene in bo potrebno kupcem blago dobaviti. Sicer pa tudi na domačem trgu pričakujemo upadaje konjunkturo in nam bodo izvozna naročila dobrodošla.

Če ugotavljamo, da je bila prodaja zadovoljiva, pa nikakor to ne moremo reči za drugo stran, to je oskrba s surovinami in materiali. Občasno je primanjkovalo na trgu stvari, ki so neobhodne za našo proizvodnjo.

Tako ne moremo biti zadovoljni z dobavami žice, predvsem valjané, s katero nas oskrbujejo članice našega SOZD, primanjkovalo je embalaže, zaradi uvoznih restrikcij smo trpeli pomanjkanje orodja itd. Ob konjunkturi, kot je bila letos, ob brezhibni oskrbi in pri večjem prizadevanju bi imeli lepe možnosti, da bi ustvarili redno proizvodnjo in seveda tudi realizacijo. Vsem možnostim kljub vsemu nismo izkoristili.

Kaj pa vnaprej? Kot sem že omenil, bo konjunktura verjetno vsaj za določene proizvode upadla. Morali bomo biti bolj solidni pri dobavah, v prvem polletju se s tem ne moremo pohvaliti. Več pozornosti bomo morali posvetiti kvaliteti in razvoju novih kvalitetnejših proizvodov. Vsi bomo morali imeti pred očmi le eno, zadovoljiti kupca.

Sistem cen nam povzroča padec akumulativnosti ob vsaki podražitvi naših surovin in ostalih materialov. Morali se bomo vključiti v stabilizacijska prizadevanja z zmanjševanjem uvoza, z večjim varčevanjem v vseh fazah proizvodnje, s kontrolo stroškov, s povečanjem produktivnosti itd. Takšna proizvodnja nam bo zagotovila, da bomo na trgu ohranili dinamiko prodaje, kot je bila v prvem polletju.

Vinko Marzidovšek

Proizvodnja v juniju in prvem polletju

Rezultati proizvodnje so bili v preteklem mesecu zadovoljivi, saj smo količinski plan proizvodnje delovne organizacije presegli za 9 %, vrednostni pa za 2 %. Tako je tudi kumulativni podatek o doseganju količinskega plana proizvodnje v prvem polletju 102 %, prodaja pa zaostaja za 3 % (zaradi manjše odpreme v TOZD verigarna).

TOZD vijakarna je količinski plan v kg presegla za 3 %, v kosih ga je 100 % dosegla. Tudi vrednost proizvodnje je nad planirano. Kljub težavam, to je nezadostne kapacitete pri površinski obdelavi izdelkov, pomanjkanje orodja, neustreški se skoraj stalno ponavljajo, zen material, je bil v prvem

polletju količinski plan dosežen s 93 %. Večja pa je bila odprema, ki je bila 3,5 % večja od planirane. Zaloge so se znižale kar za 205 ton. Tako se je finančni uspeh TOZD vijakarne bistveno izboljšal, še posebno, če ga primerjamo z istim obdobjem lanskega leta.

TOZD verigarna je s proizvodnjo 360 ton presegla planske obveznosti tako kot že vse pretekle mesece letos. Odprema je sicer manjša iz že poznanih razlogov. Junijska proizvodnja bi bila lahko še večja, če ne bi imeli težav zaradi pomanjkanja določenih kvalitet žice, težav pri oskrbi s komprimiranim zrakom, termične obdelave in nezadostne embalaže. Na sploš-

no rečeno pa TOZD verigarna v letošnjem letu uspešno posluje, kar kažejo tudi finančni pokazatelji.

TOZD sidrne verige je količinski in vrednostni plan proizvodnje v juniju presegla tako na eksterne kot internem trgu. Tudi realizacija je bila temu ustrezna, kar je razveseljivo, saj vemo, da smo imeli v prvem četrtletju težave. Problematična je preskrba z ustreznim osnovnim materialom, ki ni prilagojena dimenzijsko naročilom. V teh mesecih smo delali v glavnem zaostanke iz lanskega leta, z materialom pa nismo bili najbolje preskrbljeni. Tako ni bilo možno organizirati proizvodnje v treh izmenah kot običajno. Na izpolnitev finančnega plana bo vplivalo zlasti dejstvo, da nismo izdelali dovolj kvalitetnih verig, ki bi s svojo visoko vrednostjo dosti pripomogle k večji prodaji.

TOZD kovačnica je imela v juniju rekordno proizvodnjo letos, prav tako tudi prodajo. Tako je bila prodaja večja od proizvodnje, kar bo pozitivno vplivalo na finančni uspeh v prvem polletju. Še zlasti je bil presežen plan proizvodnje pri dvoverzičnih transporterjih, od kovkih posebnih izvedb, stezalnicah in bremenskih verigah. Za nekatere vrste izdelkov je primanjkovalo naročil, pri nekaterih pa so stroški proizvodnje znatno višji od prodajnih cen (ne pokrivajo niti variabilnih stroškov).

TOZD orodjarna je vrednostni plan proizvodnje v juniju izpolnila 87 %, v prvem polletju pa 90 % kljub težavam, ki jih ima pri organiziranju procesa proizvodnje zaradi pomanjkanja delovne sile. Predvideli smo letno povprečje zaposlenih 75, zdaj pa je stanje 67, kar je 11 % manj. Problem skušajo reševati z organiziranjem nadurnega in pogodbenega dela, ki se kaže uspešno.

V TOZD vzdrževanju so v juniju z vrednostno proizvodnjo 3.507.700 din izpolnili planske obveznosti 95 %, v prvem polletju pa 105 %, kar je zadovoljiv podatek. Potrebe po vzdrževalnih storitvah rastejo, saj je strojni park v nekaterih proizvodnih TOZD že precej iztrošen.

V TOZD TIO so bili v juniju uspešni, saj so proizvodni plan presegli 10 % in prodajnega 17 %. Kljub pomanjkanju nekaterih sestavnih delov jim je uspelo odpremiti izdelke v vrednosti, ki je letos največja. Tudi rezultati prvega polletja so v redu, saj je proizvodni plan presežen 8 % in prodajni 3 %. Ustvarjajo si rezervo, ki bo potrebna zaradi izpada proizvodnje ob preselitvi v nove prostore — predvidoma v novembru.

V tem času zaključujemo tudi izdelavo analize stanja in razvojnih možnosti v naslednjem petletnem obdobju. Skušamo ugotavljati najbolj ugodne smeri razvoja posamezne TOZD. Pri tem so nam v pomoč podatki iz preteklih obdobj, pa tudi trenutno stanje. Temelji plana morajo sloneti na tržni analizi, na analizi delovne sile, predvidenih vlaganjih — le tako bodo temelji zares trdni.

M. Kozamernik

Delavci naj bi postali temeljni nosilci pripravljanja razvojnih načrtov

Doslej še nismo uresničili enega najpomembnejših načel, po katerem so delavci temeljni nosilci priprav in sprejemanja načrtov. Aktivna udeležba delavcev naj bi prispevala k temu, da bodo razvojni načrti celovitejši in da bodo izražali stvarne možnosti razvoja na podlagi neposrednih in trajnih interesov delovnih ljudi. Idejnopolična dejavnost vseh socialističnih sil naj bi se bolj uveljavila predvsem v ključnih in temeljnih fazah pripravljanja načrtov. Cilj celotne dejavnosti v zvezi s smotrnim načrtovanjem bodočih nalog nosilcev združenega dela je vzpostaviti stabilne tokove v gospodarstvu tudi v prihodnjem obdobju. Naloge terjajo učinkovitejše delovanje vseh družbenih struktur, kajti pri sedanjih strokovnih analizah se je pokazala potreba po zavzetejši družbenopolitični dejavnosti.

V fazi oblikovanja smernic in elementov planiranja je treba pritegniti k sodelovanju delavce in delovne ljudi. Sindikat naj bi s svojim političnim delovanjem zagotovil različne oblike dela, tako da bo vsak delavec in delovni človek izražal svoje interese, izrekal pripombe in predlagal stališče v javni razpravi v posameznih fazah sprejemanja planskih dokumentov. Najpomembnejša politična vprašanja, ki se bodo pojavila v procesu planiranja, bo potrebno temeljito analizirati. Pri planiranju razvoja bo treba program družbenopolitične akcije razdeliti na faze. Le tako bodo javne razprave o razvojnih načrtih uspele.

Franč Hanžič

Kadri v naslednjem srednjeročnem obdobju

V letošnjem letu pripravljamo srednjeročne načrte gospodarjenja za obdobje 1981 do 1985. Ker so kadri pomemben dejavnik gospodarjenja (čeprav se tega nočemo zavedati), je prav, da si natočimo čistega vina, kaj nas na tem področju v naslednjem srednjeročnem obdobju čaka.

Naši apetiti po kadrih so že nekaj let nazaj kronično nepotešeni predvsem zaradi treh vzrokov: ker je tehnologija naše proizvodnje takšna, da zahteva pretežno PK kadre, ker smo sposobni narediti več samo z več zaposlenimi, oziroma z nerazumljivo visokim številom nadur, in ker se mladina usposablja za poklice, ki daleč presegajo zahteve naše proizvodnje. Te ugotovitve pa seveda ne veljajo le za Verigo, pač pa za vse gospodarstvo v naši občini, saj nas skrbi podatek, da 15,7 % od vseh zaposlenih na Gorenjskem ustvari le 13,6 % družbenega produkta in da je indeks produktivnosti v radovljški občini najnižji na Gorenjskem. Ob tem pa lahko ugotovimo skrajno nediscipliniranost in kršenje dogovorov, saj naše gospodarstvo kljub dogovorjeni 2 % letni rasti zaposlenosti z letnimi gospodarskimi načrti napoveduje kar 1,4 % večjo rast zaposlitve. Nadalje se niti v republiki, niti v regiji ne znamo ali nočemo dogovoriti za racionalno mrežo šol usmerjenega izobraževanja, tako da nam je zopet ušlo skoraj 15 % najboljših učencev v gimnazije, ki naj bi bile po konceptu zakona o usmerjenem izobraževanju le izjemna srednja šola.

Seveda takšno stanje na področju zaposlovanja ne more trajati v neskončnost. Sedaj se nam dogaja, da približno polovico vsakoletne generacije šolamo za potrebe drugih občin, saj sami zaposlimo le polovico

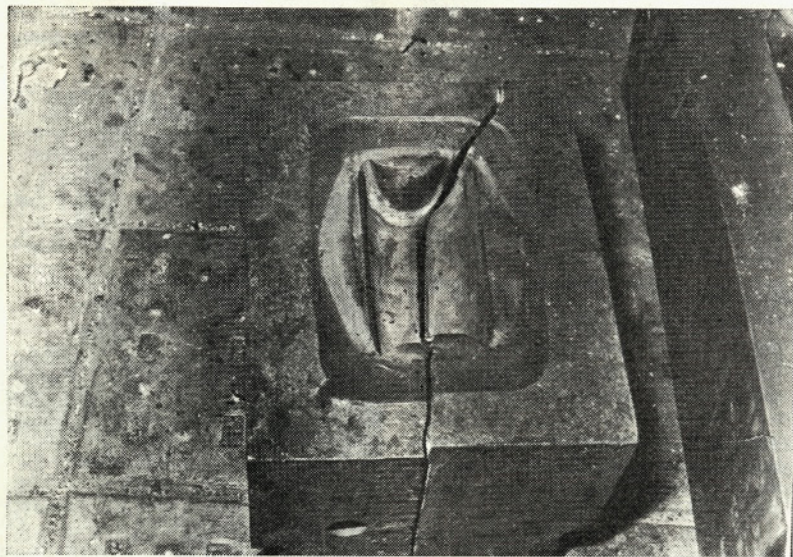
domačega priliva kadrov, ostale potrebne kadre pa črpamo od drugod, pri čemer so to re produktivno slabše sposobni kadri, ki okolju ne vrnejo toliko, kolikor to vanje vložijo. Predvsem to slabi naše gospodarstvo ob dodatnem dejstvu, da tudi proizvodnja, ki temelji na NK in PK delavcih, ni akumulativna.

Vse, kar velja za našo občino, še v večji meri drži za našo delovno organizacijo. Sprizniti se moramo z dejstvom, da so razen Kosova vsi rezervati kadrov izpraznjeni, da torej v bodoče delavcev iz drugih republik ne bo. Drugo dejstvo je, da v radovljški občini letni priliv kadrov brez dokončne osnovne šole ne zadošča niti za potrebe Verige, kaj šele za vse delovne organizacije in da bo tovrstnih kadrov iz leta v leto manj.

Zaradi vsega tega moramo pri izdelavi srednjeročnega načrta upoštevati, da je letni priliv v naši občini 450 do 500 delavcev, ki po kvalifikaciji presegajo naše potrebe in v 50 % primerih potrebe radovljškega gospodarstva. Strukturo kadrov bomo v bodoče lahko preusmerili le, če bomo v občini in regiji organizirali takšne usmerjene šole (srednje šole), ki bodo izobraževale kadre, ki jih potrebujemo. Ne bomo smeli več dopustiti, da se bodo v srednjih šolah vpisni pogoji formirali po številu učilnic in predavateljev, ne pa po potrebah združenega dela. Nujno se bo treba tudi dogovoriti, kakšni bodo razvojni plani posameznih OZD. Prišli smo v situacijo, ko se Veriga, Elan, Vezeni ali LIP ne morejo več neodvisno od ostalih OZD opredeljevati za bodoči razvoj, ker ne bo kadrov. Če neka OZD namerava zaposliti v enem letu (Nadaljevanje na 3. strani)

Orodja ni...

Pri ocenjevanju in obravnavanju poslovnih rezultatov proizvodnih TOZD so rezultati vzdrževalnih TOZD večkrat nepomembni, vendar pa so močan člen v verigi, ki je potrebna za doseganje poslovnih rezultatov celotne OZD. Ta prispevek je najbolj zapažen takrat, ko ni izdelano orodje ali ko ni popravljen stroj. Prav ta činiteľja sta največkrat predmet razprav pri nedoseganju planskih obveznosti, kasnitve izdelave itd. Namen tega članka je, da se v grobem prikaže problematika okrog vsega orodja, ki ga uporabljamo.

Primer nestrokovne in malomarne uporabe ali napaka v materialu?

za oblažitev tega stanja? Zanesljivo so. To so: pravilna uporaba, odnos do orodja, spoštovanje tehnološke discipline itd. Če imamo v vidu, da vrednost porabljenega orodja letno presega 5 starih milijard za OZD, je potrebna analiza, ali ta potrošnja ni prevelika.

Zanesljivo je. Zavedati se moramo, da je asortiman izdelkov OZD zelo velik, in da so naročila vedno bolj razdrobljena z vrsto novih izdelkov. To pa je najbolj pereče, saj je poraba zelo neenakomerna. Pri takih primerih se pogosto pojavlja, da planirana količina

da opravljamo z velikimi sredstvi, ki so last nas vseh, da vrednosti presegajo težke milijone. Prav tu pa so velike notranje rezerve, ki bi močno pripomogle k akciji 2 % zmanjšanja stroškov za OZD, za TOZD orodjarno pa bi pomenilo veliko razbremenitev, sprostitve kapacitete.

Kako to doseči?

Za dosego tega cilja je pot razmeroma enostavna. Dosedanja praksa je bila, da so skladiščniki naročali orodja, ko je bilo to dokončno iztrošeno oziroma polomljeno, ne glede ali je bila predvidena količina izdelkov izdelana ali ne. Posamezne naročene količine so bile mnogo večje, kot je za normalno izdelavo potrebno. Redki so bili svetli primeri, da so se stvari analizirale oziroma ugotovile, kje in kako so nastale napake in da je bila zahtevana odgovornost. Zato bi bilo potrebno, da skladiščne službe vodijo evidenco o porabljenem orodju. Tako bi lahko vsako nenormalno porabo orodja z vodstvom sproti analizirali. Ti rezultati pa naj bi služili za važen faktor stimulacije uporabnikov orodja.

Le na ta način bomo porabo orodja zmanjšali in tudi že zakoreninjeno frazo »orodja ni« lahko od primera do primera analizirali in ugotovili dejanske vzroke ter po potrebi ukrepali. J. H.

(Nadaljevanje z 2. strani)

400 novih delavcev, potem bo črpala ves občinski naravni priliv in bodo ostale OZD ostale brez novih delavcev.

Naša realna perspektiva je v tem, da intenzivno usmerjamo potencialne kadre s kadrovskimi štipendijami in šolanjem ob delu. Pri tem pa se moramo odločiti, da proizvodnje, ki temelji na NK in PK delavcih, ne razširjamo, pač pa postopno opuščamo. Ker lahko računamo le na priliv domačih kadrov, je potrebno spremeniti tudi stanovanjsko politiko in ugotoviti kadrovski vidik pri dodeljevanju kreditov in stanovanj.

Za vse kandidate šolanja ob delu bo treba poiskati takšne oblike šolanja, ki bodo že upoštevale njihovo doseganje, z delom pridobljeno znanje, o čemer se že dogovarjamo z našimi izobraževalnimi organizacijami.

Če bo naš srednjeročni plan izven teh omejitev, ki jih нареkuje kritično stanje kadrov, bo nerealen in neperspektiven ter pomeni uresničitev nerealnih prizadevanj in teženj nekritičnih posameznikov.

Franc Čop

Gospodarji svoje usode

»Bil je dan, jasen kot sonce, vse se je bleščalo: morje pod tovarno, mesto v daljavi, še Marxov obraz na sliki je sijal...«

Tako opisuje stari delavec in komunist, prvi predsednik prvega DS v državi, Ante Gabelič, dan, ko je bil izvoljen prvi delavski svet v Jugoslaviji in na svetu.

»Nismo se tega sami spomnili! Zamisel o samoupravljanju je tlela v naši partiji že od prej, še posebno pa od začetka revolucije. Ščasoma se je vedno več govorilo o tem. Slišali smo, da bo nekaj iz tega, pa smo se odločili, da ustanovimo DS.«

Njegove besede zvenijo svečano in mogočno. Ob poslušanju, prisostvuješ nenavadni, a resnični uri zgodovine, uri o začetku naše nove samoupravne družbe. Ne bi mogli najti boljšega predavatelja, kot je Ante Gabelič-barba Toni, čigar ime in priimek sta z velikimi črkami zapisana v zgodovini našega samoupravljanja.

To se je dogajalo v Solinu, majhnem obmorskem mestu blizu Splita. V sobi delavske menze v tovarni cementa Prvoborac se je 29. decembra zbralo 250 »cementarjev«. Vsi so čutili, da se dogaja nekaj nenavadnega.

Bilo je nekaj let po vojni, tretje leto prvega petletnega plana. Naša država je trpela pod neverjetnim pritiskom držav — članic Informbiroja. Gospodarstvo se je dušilo v težavah. Skoraj ničesar ni bilo niti dovolj kruha niti tekstila. Medtem, ko so očetje dan in noč delali v komaj obnovljenih, v vojni opustošenih tovarnah, so matere v vrstah čakale pred trgovino. Vendar je bil to tudi čas, ko so ljudje delali z velikim zanosom, ko so stari in mladi hiteli na prostovoljne delovne akcije, ko je bila največja čast postati udarnik.

Le šest dni preden so delavci cementarne v Solinu sklicali svoj zgodovinski sestanek, sta Djuro Salaj, predsednik centralnega odbora Zveze sindikatov Jugoslavije in Boris Kidrič, predsednik Zveze planske komisije ter predsednik sveta vlade FLRJ, podpisala navodilo za

ustanovitev in delo DS v državnih gospodarskih podjetjih. Pod vodstvom tov. Tita je tako prvič v naši državi in lahko rečemo, da tudi v svetu, oživel zamisel K. Marxa, naj upravljanje tovarn prevzamejo delavci.

»Nismo še uspeli sleči uniform, smrdeli smo še po smodniku in po rovih sremskih bojišč«, pripoveduje dalje barba Toni. »Vrnili smo se v tovarno cementa in ji dali ime Prvoborac. Naj se ve, da je bilo tu vedno gnezdo upora: cementna industrija je stara več kot 110 let, ljudje so v kamnu doma, rojeni proletarci.«

»Tako je to bilo!«

Še danes se spominja vsake podrobnosti z zgodovinskega sestanka. Zadovoljen poudarja, da je njegov kolektiv »prehitel vsa podjetja v državi«. »Še sami se nismo zavedali pomena dejanja, ki smo ga storili in o katerem bo morda kdo rekel, da je bilo majhno za nas delavce, a orjaško za človeštvo. Tako kot je rekel tisti vesoljec...«

Ustanavljanje DS je po celi državi potekalo zelo svečano.

V Sloveniji so prvi DS izvolili 7. januarja 1950 v tovarni Sava v Kranju. Že v prvem obdobju so DS opravičili svoj obstoj. Izginili so vsi dvomi o tem, ali se bodo delavci znašli v novih pogojih dela. Pokazalo se je, da so DS pravilna oblika neposredne delavske oblasti. Zato se je politično vodstvo države odločilo, da konec pomladi 1950 skliče danes že zgodovinsko zasedanje Ljudske skupščine FLRJ, na katerem so razpravljali o predlogu zakona o DS.

Nastal je zakon — kažipot v prihodnost!

In ravno ta dan, ko so razpravljali o predlogu zakona o DS, je na glavni odbor Zveze sindikatov Slovenije prispela brzojavka z naslednjo vsebino:

»Pozdravljamo novo obliko sodelovanja delavcev pri upravljanju gospodarskih podjetij in se obvezujemo, da bomo še nadalje vložili vse sile za čim prejšnjo izpolnitev letnih planskih nalog.«

(Nadaljevanje na 4. strani)

Spominska plošča na upravni zgradbi

Predstavitev predsednikov DS

Pred nami je novo mandatno obdobje delovanja samoupravnih organov, katerim je bila dana zaupnica delovnih ljudi na volitvah dne 30. 5. 1979. Zavedajoč se, da so DS samoupravni mehanizmi, ki delujejo na načelih medsebojnih pravic in odgovornosti delovnih ljudi, smo zaprosili predsednike DS za odgovore na spodaj navedena vprašanja, katere v celoti objavljamo.

1. Od kdaj ste zaposleni v DO?
2. Na katero delovno mesto ste razporejeni?
3. Kaj si osebno predstavljate pod pojmom samoupravljanje?
4. Naštetje nekaj pomembnejših nalog, katere bo reševal DS v novem mandatnem obdobju?
5. Kaj pričakujete od članov oz. delegatov DS?
6. Kakšno pomoč pričakujete od strokovnih služb in vodstva DO?
7. Kraj pričakujete od sebe?

Predsednik DS DO — tovariš Koman Mitja

Po končanem študiju sem se takoj zaposlil v naši delovni organizaciji, in to od aprila 1974. Kot pripravnik, še prej pa kot štipendist, sem spoznal celoten proizvodni proces Verige, obenem pa sem spoznaval ljudi, in to v različnih situacijah, ko človeka lahko dobro spoznaš. Po končanem pripravništvu sem delal v konstrukciji orodja kot tehnolog, sedaj pa sem v razvojni službi. Stalno sem se ukvarjal z mislijo, kako dejansko uresničiti bistvo samoupravljanja, in to ne samoupravljanja kot pojem, ampak samoupravljanja kot proces, ki je vpleten v naš celoten proizvodni proces, in to na vseh ravneh. Vedno sem razmišljal o tem, koliko lahko kot posameznik k temu prispevam. Kot predsednik delavskega sveta skupnih služb sem se prvič srečal s konkretnimi problemi in rešitvami o odločitvah na sejah DS in zborih delavcev. Koliko mi je to v celoti uspelo, ne vem, a menim,

(Nadaljevanje s 3. strani)

Pozdravna brzojavka s tako vsebino je 27. junija 1950 prišla iz TOVARNE VERIGE.

To je bila res ena od brzojavk, s katerimi so delovni ljudje izražali podporo zgodovinskemu dejanju, vendar smo lahko danes ponosni nanjo, saj je izražala visoko politično zavest naših delavcev iz naše VERIGE.

Kako so jo sprejeli tistega dne na glavnem odboru Zveze sindikatov Slovenije, pa nam jasno povedo Titove besede, ko je dejal:

»Ta zakon predstavlja enega najbolj demokratičnih dejanj, kar smo jih do danes storili, njegova vsebina je odsev naše socialistične resničnosti...« »Naši delovni kolektivi,« je dejal, »vsak dan kažejo svojo zrelost, svojo visoko zavest, ko s herojskimi napori izpolnjujejo planske naloge.«

In resnično! Zavedali smo se zgodovinske odgovornosti tudi v Verigi. Sprejeli in izvolili

da je priznanje za moje delo izvolitev za predsednika delavskega sveta delovne organizacije, in to v času, ko se pred nas vse postavljajo nove zahteve, ki so navedene v delavskem zakonu — zakon o združenem delu. Najpomembnejša naloga je zagotoviti pravice, možnosti in odgovornost delavcev, da z vso zavzetostjo odločajo o pogojih in rezultatih svojega dela. Kako nam bo to uspelo, je odvisno od nas samih, od naših sposobnosti in hotenj, da to dejansko uresničimo. Sprejeti moramo tak pravilnik o delitvi osebnega dohodka, da bodo uveljavljena vsa do zdaj znana načela delitve po delu, da bo lahko vsak delavec v njem videl svoje mesto.

Kaj pričakujem od delegatov delavskega sveta? Menim, da je neumestno ponavljati: prvi pogoj za dobro delo DS je najprej udeležba oziroma sklepčnost vseh delegatov. Od delegatov pričakujem konkretnih predlogov pri določenih spremembah in dopolnitvah predlaganih sklepov, hkrati pa neko določeno strpnost v debatah. Težko je voditi sejo, če se vsi ne držimo določenih pravil. Pričakujem, da se bodo delegacije sestale pred sejo DS, da bi kritično obravnavale gradivo ter zavzele že določene svoje sklepe, ki jih bodo pravočasno dostavljale DS, da se na bistvene spremembe pripravi.

Od strokovnih služb pričakujem, da bodo pri predlogih sklepov jasnejši in dovolj razumljivi, da bo delo DS lažje in bolj učinkovito.

Od vodstva DS pa pričakujem, da bo pri izvajanju sklepov DS dosledno.

In kaj pričakujem od sebe? Potrudil se bom upravičiti zaupanje, koliko bom uspel, bo pokazala praksa; odraz vsega tega bo naše delo.

smo svoj prvi DS in ta zgodovinski dan 13. 8. 1950 je danes vklesan na spominski plošči v naši tovarni in bo bodoče rodove spominjal na ta veliki dogodek. Ustanovljen je bil prvi DS v občini Radovljica! Njegov predsednik Franc Žele — marljiv delavec in sposoben samoupravljalac je z visoko zavestjo in zavedajoč se odgovornosti utrl prve korake naši samoupravni ureditvi. V naš prvi DS je bilo izvoljenih 45 članov.

Pričelo se je delo, odgovorno delo, ki je terjalo veliko politično zavest in razgledanost. Želeli smo to in v prepričanju, da bomo uspeli in si ustvarili novo lepšo pot, je Tovarna verig s svojimi delavci krenila po poti samoupravljanja.

»Delavci v zadrugah in tovarnah imajo danes resnično svojo usodo v svojih lastnih rokah,« je Tito rekel v Ljudski skupščini in te njegove besede so odmevale po vsej državi.

Marinka Cvetko

Predsednik DS TOZD Vijakarna — tov. Kranjc Janez

V delovni organizaciji sem zaposlen od 3. 1. 1968 dalje.

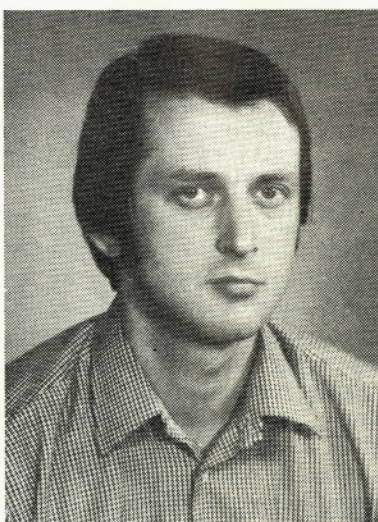
Opravljam dela in delovne naloge predelavca na utornih avtomatih. Proizvodni proces temeljne organizacije dobro poznam, saj sem si pridobil bogate izkušnje na vseh delovnih mestih, ki sem jih zasedal pred dokončno razporeditvijo (stiskalec vijakov, urejevalec RA, predelavec na stiskalkah).

Teorija samoupravljanja, da postane delavec, ki dela s sredstvi v družbeni lasti, gospodar sredstev in rezultatov svojega dela na temelju enakih pravic in odgovornosti vseh, ki jih združuje družbeno delo, je idealna, predstavlja pa velik problem, kako vse to vplesti v sam proizvodni proces. Na DS smo sprejeli program aktivnosti, ki vsebuje reševanje naslednjih najpomembnejših nalog: sprejem samoupravnega sporazuma in pravilnika o pridobivanju in razporejanju dohodka in uveljavljanju načel delitve po delu, sprejem letnega gospodarskega načrta in programa investicij, kateri predvideva zamenjavo iztrošenih in zastarelih strojev in naprav.

Delo DS je pogojeno z aktivnim sodelovanjem vseh članov, kateri naj bi s predlogi baze in svojimi osebnimi nasveti doprinesli k učinkovitejšemu delovanju samoupravnega organa.

Od strokovnih služb in vodstva DO pričakujem vsestransko prizadevanje za boljše pogoje dela in uspeh TOZD.

Sam osebno se bom poizkušal poglobiti v dogajanja po liniji samoupravljanja, ki so tesno povezana s spremljanjem dogodkov v naši temeljni organizaciji.

Predsednik DS TOZD Verigar — tov. Demšar Janez

V delovni organizaciji sem zaposlen od 1. 8. 1978.

Razporejen sem na delovno mesto delovodje galvanike. Pred vstopom v DO Veriga sem delal v Železarni Jesenice — TOZD valjarne žice in profilov. Stalne delovnega mesta nisem imel. Vzrok temu je velika odsotnost z dela, ker sem se aktivno ukvarjal s smučanjem. Zadnji dve leti pa sem delal na rekonstrukciji valjane žice ter na pripravi novih strojev za redno proizvodnjo vroče valjane žice.

Vse to, kar definicija samoupravljanja pomeni, njegova teore-

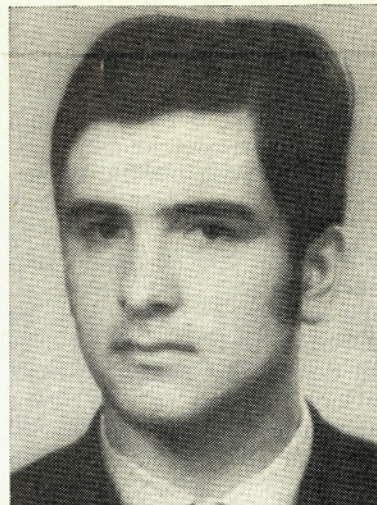
tična stališča in praktične ugotovitve na vseh družbenih, političnih in ekonomskih področjih, je težko opisati. Vseeno pa mislim, da je v praksi predvsem uveljavitev osnovnih smernic samoupravljanja v tem, da se z načini dogovarjanja sporazumevanja in delegatskimi načeli uveljavljajo pravice in dolžnosti delovnih ljudi, da razpolagajo s proizvodnimi sredstvi, ustvarjajo dohodek in z njim razpolagajo. Take naloge pa zahtevajo nenehno spremljanje družbene aktivnosti, informiranost in ustrezno izobrazbo za razumevanje celotnega sistema.

Delavski svet se bo spoprijemal z nalogami, ki jih določajo samoupravni akti. Znatno delež pa bo prispeval k izvajanju vseh načrtovanih obveznosti, ustreznemu razvoju usmeritve TOZD, povečani produktivnosti in posodabljanju proizvodnje. Pri tem pa ne bomo pozabili na aktivnost s področja samoupravnega usposabljanja delegatov, predvsem pa njihovega delovanja v temeljni organizaciji.

Od članov DS pričakujem aktivno sodelovanje pri celotni samoupravni dejavnosti v TOZD, s posebnim poudarkom na uveljavljanju samoupravne skupine, kot del delovnega procesa v TOZD, kjer se delavci povezujejo organizacijsko, tehnološko in prostorsko, tako da bo resnično predstavljala delegatsko bazo za celotno načrtovanje in odločanje v TOZD.

Od strokovnih služb in DO pričakujemo pravočasno informiranost, kajti brez dobrih informacij ni samoupravnega odločanja. Vodstvo TOZD pa bi moralo vložiti vse napore za vzpostavitev boljših medsebojnih odnosov in k ustreznim usmeritvam poslovanja TOZD.

Upam, da bom kos zahtevni nalogi in odgovornosti, ki so mi jo zaupali delavci temeljne organizacije in da bom s svojim prizadevanjem lahko doprinesel majhen delež k uveljavljanju samoupravnih načel.

Predsednik DS TOZD Sidrne verige — tov. Krivec Milan

V delovni organizaciji sem zaposlen od 1. 8. 1972, s tem, da sem bil na odsluženju vojaškega roka od 29. 5. 1977 do 27. 7. 1978.

Razporejen sem na delovno mesto delovodja preizkusa in pregleda v TOZD Sidrne verige. To delo opravljam od 4. 8. 1978, to je po odsluženju vojaškega roka, pred tem pa sem bil zaposlen v TOZD Orodjarna na delovnem mestu terminar.

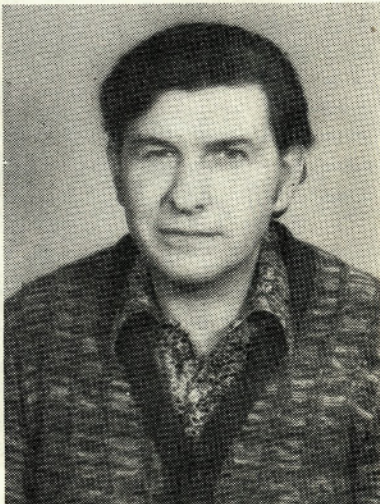
Z zametki samoupravljanja v današnjem smislu sem se srečal že kot predsednik Konference osnovnih organizacij ZMS. Pod pojmom samoupravljanje si predstavljam samoupravni položaj delovnih ljudi, ki zagotavlja, da delavec pri uresničevanju pravic dela z družbenimi sredstvi, enakopravno z drugimi delavci v združenem delu, v odnosih medsebojne povezanosti, odvisnosti, odgovornosti in solidarnosti upravlja delo in poslovanje OZD, v kateri je zaposlen in v kateri združuje svoje delo in sredstva, da svobodno prevzema obveznosti s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori, ter da uživa rezultate svojega minulega dela in pridobitve družbenega napredka.

DS bo usmeril svoje delovanje v uresničevanje zakona o združenem delu, predvsem:

- svobodna menjava dela,
 - dohodkovni odnosi,
 - nagrajevanje po delu.
- Od članov DS pričakujem vso resnost pri upravljanju zaupane jim samoupravljalске dolžnosti in s tem v zvezi redno udeleževanje na sejah DS;
- da bodo zagovarjali interese delovnih skupin, iz katerih izhajajo, nikakor pa ne svoje;
 - da na sejah DS ne bodo pasivni, temveč iniciatorji razprav;
 - da bodo na seje DS prihajali pripravljeni z že oblikovanimi predlogi in stališči;
 - da se pri odločanju čutijo odgovorne.

Da bomo lahko dosledno opravljali naložene dolžnosti, pričakujemo od strokovnih služb in vodstva DO strokovno pomoč z ustreznimi navodili ter s pravočasno dostavljenim gradivom, z razumljivo vsebino.

Prizadeval si bom, da bom pravočasno posredoval vse potrebno gradivo za seje DS in za realizacijo vseh sklepov DS in nalog, ki nas čakajo v tem mandatnem obdobju.

Predsednik DS TOZD Kovačnica — tov. Serajnik Vladimir

V delovni organizaciji sem zaposlen od leta 1966.

V delovno organizacijo sem prišel kot učenec v gospodarstvu. Po preteku učne dobe sem se zaposlil v TOZD Kovačnica kot rezalec in kontrolor. Sedaj pa sem razporejen na delovno mesto skupinovodja — urejevalec v novi kovačnici.

Samoupravljanje se najbolj odraža v temeljnih organizacijah, saj je TOZD osnovna oblika združenega dela, v kateri delavci neposredno in enakopravno uresničujejo svoje družbenoekonomske in druge samoupravne pravice.

Najpomembnejše naloge DS bodo:

- priprava in sprejemanje samoupravnih aktov,
- priprava in izvrševanje srednjeročnega programa,
- preusmerjanje postrojenj in proizvodnje v nove ekonomske učinkovitejše proizvode.

Od delegatov oz. članov DS pričakujem aktivno sodelovanje na sejah ter tesno povezanost z delovnimi skupinami, katere jim bodo osnova pri sprejemanju bodo posredovale svoja mnenja in stališča pri reševanju določenih problemov, ki bodo osnova pri sprejemanju sklepov DS.

Prav tako pričakujem od strokovnih služb in vodstva DO dobro sodelovanje pri pripravi strokovnega gradiva, reševanju neskladij in problemov tehnične ali ekonomske smeri.

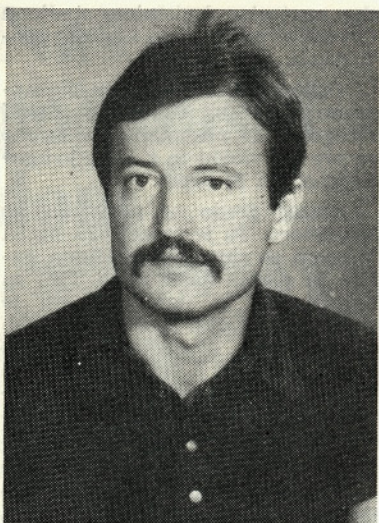
Tudi sam bom poizkusal najtesneje sodelovati tako z bazo kot strokovnimi službami, obenem pa se bom zavzemal za resnično samoupravljanje in dobre tovariške odnose.

Predsednik DS TOZD Orodjarna — tov. Praprotnik Janez

V delovni organizaciji sem zaposlen od leta 1970 dalje, ko sem dokončal poklicno kovinarsko šolo — profil strugar.

Do spomladi leta 1975 sem bil v temeljni organizaciji zaposlen kot strugar, nato pa sem bil na lastno željo premeščen na delovno mesto brusilca, na katerem delam še sedaj.

Pod pojmom samoupravljanje si predstavljam neodtujljivo pravico delovnih ljudi, da združeni in enakopravno z drugimi odlo-

čamo o svojem delu in rezultatih dela.

V 2-letnem mandatnem obdobju bomo poleg rednih nalog, katerih reševanje spada v našo pristojnost, posvetili vso pozornost za čimprejšnjo realizacijo nove investicije. Pred nami je tudi pomembna naloga sodelovanja pri pripravi in sprejem srednjeročnega razvojnega plana za leto 1980—85. Upam, da bomo rešili tudi neskladja pri oskrbovanju temeljnih organizacij z naročenim orodjem.

Uspehi delovanja DS pa bodo zagotovljeni le, če bodo člani zaupano odgovornost izpolnjevali dosledno, se konstruktivno vključevali v razprave in stališča, sprejeta na DS, posredovali delovnim skupinam.

Od strokovnih služb pričakujem večjo angažiranost pri sami proizvodnji orodja, od vodstva pa, da bo do postavljenega roka realizirana »Nova orodjarna«.

V tem mandatnem obdobju bom skušal vse naloge, ki mi bodo naložene, s sodelavci čim bolj uspešno opraviti in s tem opravičiti zaupanje, katerega so mi dali delavci temeljne organizacije.

Predsednik DS TOZD Vzdrževanje — tov. Janša Rado

V delovni organizaciji sem zaposlen od 15. 9. 1962.

Opravljam delovne naloge pleskarja I.

Ves čas zaposlitve sem se aktivno vključeval v samoupravne organe. V preteklem mandatnem obdobju sem se kot predsednik DS DO srečeval z različnimi problemi s področja samoupravljanja, tako da imam dobro predstavbo, kaj pomeni samoupravljanje v praksi.

O samoupravljanju govorimo takrat, ko vsi delavci v OZD enakopravno, svobodno in neposredno odločajo o svojem delu ter o pogojih in rezultatih svojega de-

la. Odločanje delavcev mora biti prisotno pri poslovanju temeljne organizacije, pri planiranju in spremljanju doseženega plana, pri pridobivanju dohodka in njegovi delitvi ter pri družbenem dogovarjanju o svobodni menjavi dela.

Najpomembnejša naloga DS bo vsekakor uveljaviti splošni akt o razporejanju čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke. Za ta akt kaže veliko zanimanje tudi naša temeljna organizacija. Predvidene ostale naloge: priprava in sprejetje srednjeročnega plana temeljne organizacije za obdobje 1980—85 ter reševanje ostale problematike pri spremljanju tekočega poslovanja v TOZD, kakor tudi v celotni DO.

Na člane DS apeliram, da pri odločitvah prisluhnejo mnenju svojih delavcev (baze) in skupnim interesom, ne pa posameznim vodilnim strukturam v temeljni organizaciji. Naj bodo odločitve v samoupravnih organih res odločitve delavcev, ne posameznikov.

Naše delo bo vsekakor vezano na pomoč strokovnih služb in vodstvo DO. Razlaga sporazumov, periodičnih in zaključnih računov ter ostale problematike, kjer se mora delavec z osebnim izjavljanjem opredeliti, naj bo v enostavni in delavcu dostopni obliki.

Sam osebno se bom zavzemal za dobre samoupravne odnose med delavci in po svojih možnostih prispeval k uresničevanju samoupravljanja v naši družbi.

**Predsednik DS Delovne skupnosti skupnih služb — tov. Pero-
vič Vojin, dipl. ing.**

V temeljni organizaciji TIO sem zaposlen od leta 1964.

Pred združitvijo z delovno organizacijo Veriga sem bil že od samega začetka zaposlen v prodajni službi kot projektant, nato kot samostojni projektant. Sedaj sem vodja prodaje industrijske opreme v komercialnem sektorju.

Pod pojmom samoupravljanje si predstavljam, da vsi zaposleni v delovni organizaciji odločamo o pogojih in rezultatih svojega dela.

S prenosom teorije samoupravljanja v prakso sem se spoznal kot predsednik poslovnega odbora in OMR v predhodnih obdobjih samostojne organizacije TIO.

Vsako obdobje delovanja samoupravnih organov je enako pomembno, zato sem mnenja, da mora DS v tem mandatnem obdobju nadaljevati delo tam, kjer je prejšnji končal.

Prva naloga, ki nas čaka, je sprejemanje in uveljavljanje samoupravnih aktov o pridobivanju in razporejanju čistega dohodka po načelu delitve po delu. Sledijo ostali samoupravni aktivi zvezi z novim zakonom o svobodni menjavi dela in končno redna naloga v zvezi z letnimi plani, vse v cilju boljše organiziranosti DSSS in celotne DO.

Od članov DS pričakujem, da bodo aktivno sodelovali pri izoblikovanju stališč in da se pri tem ne bodo opirali na svoje lastno mišljenje, temveč na mišljenja skupine, ki jih je delegirala v DS.

Od strokovnih služb in vodstva DO pričakujemo, da bodo njihova poročila vsebovala obrazložitve, ki bodo dostopne delegatom DS. Delegati oz. člani DS, ki se ob sedanjem tempu življenja vsak po svoje borijo za izpolnitev svojih delovnih in osebnih nalog, morajo dobivati kratke in razumljive informacije.

Od sebe pričakujem, da bom vplival, da se bodo sklepi formulirali na samoupravni način v soglasju, ne pa s preglasovanjem. V tem mandatnem obdobju se bom zavzemal za uveljavljanje samoupravljanja na vseh ravneh. Osebno mi niso všeč dolge razprave in gore papirja, sem za konkretno razpravo in konkretne sklepe.

Predsednik DS TOZD — Industrijska oprema — tov. ZAJC JOŽE

Leta 1963 sem se zaposlil v TIO Lesce kot orodni ključavničar. To delo sem opravljal štiri leta. Medtem sem končal strojno tehnično šolo in bil razporejen na delovno mesto tehnologa. To delo sem opravljal leto dni, na kar sem bil sprejet na delovno mesto vodje kontrole. Ker imam veselje do proizvodnje, sem se javil na oglas za vodjo proizvodnje, kjer sem bil sprejet.

V Kovinski delavnici na Bledu so leta 1972 potrebovali tehničnega vodjo. Na to delovno mesto sem se prijavil, toda po letu dni sem se zopet vrnil v TIO Lesce, kjer sem dobil delovno mesto samostojni planer kooperacije. To delo opravljam še danes.

Kot član kolektiva in celotne družbe imam pravico odločati o delu in sredstvih, s katerimi opravljamo kot delavci v tovarni in kot občani, kjer živimo.

Kot prioriteta naloga so vsekakor reševanje problemov v zvezi s proizvodnjo in investicijami. Gotovo bodo tudi za DS problemi v zvezi s preselitvijo pomembni. Ne bomo pa zanemarili tudi delitve dohodka in dokončne uskladitve vseh splošnih aktov po ZZZ.

Moja želja je, da bi vsi člani DS aktivno sodelovali v razpravah s svojimi predlogi in mnenji. Če se bomo vsi trudili pri odločanju, bomo imeli pri sklepanju več možnosti. Zavedati se moramo, da brez predlogov ni samoupravljanja.

Za plodno delo vseh organov upravljanja so osnova dobro in strokovno pripravljene predloge in razlaga strokovnih služb. Vsi pa si tudi želimo, da bo material razumljiv večini delavcem, in da tudi strokovne službe upoštevajo predloge delavcev, kadar so ti pozitivni in tehtni.

Najbolj bi bil vesel, če bodo moji sodelavci zadovoljni z mojim delom in sodelovanjem z njimi.

Iz vsebine odgovorov na postavljena vprašanja lahko zaključimo, da so predsedniki DS seznanjeni s teorijo samoupravljanja, katera jim bo osnova pri reševanju bodočih nalog.

Upamo, da bodo ob intenzivnem sodelovanju članov oz. delegatov DS ter pomoči strokovnih služb in vodstva delovne organizacije vložili v realizacijo postavljenih nalog ekonomsko-organizacijskega značaja skupne napore, ki bodo rodili bogate sadove v prid delavcem temeljnih organizacij in DSSS ter celotne družbe.

S tem bodo izkazano zaupanje delovnih skupin, ki so jih delegirali v samoupravni organ, v celoti upravičili, obenem pa krepili sistem socialističnega samoupravljanja.

7. srečanje kulturnih ustvarjalcev - delavcev Jugoslavije

Letos je bilo v Kosovski Mitrovici 7. tradicionalno srečanje kulturnih ustvarjalcev — delavcev iz vse Jugoslavije. Do sedaj Slovenijo ni zastopal noben predstavnik. Letos je republiški svet za kulturo in izobraževanje zapopal to nalogo KPD SZ Veriga Lesce. Za pripravo oziroma vaje je bilo malo časa, komaj teden dni.

V sredo, 27. 6., ob 3. uri zjutraj, smo sedli v avtobus ter se odpeljali proti Kosovski Mitrovici. Bili smo seznanjeni, da imamo pred seboj vožnjo za cel dan. Ni se še dobro zdanilo, ko sta Lojze Ličar in Kristel razpotegnila svoj meh. Pesem in dobra volja sta nas spremljala vso vožnjo. le vožnje.

Prvi malo daljši postanek je bil v Slavonskem Brodu. Tu nas je pričakal profesor glasbe od RKUD Đuro Đaković. Peljal nas je v njihov kulturni dom, kjer nas je že čakala na mizi obilna malica. Med izmenjavo mnenj z njihovimi predstavniki in nami je zopet zadonela pesem. Nato smo odšli v rojstno hišo Đura Đakovića, ki je spremenjena v muzej. Po krajšem ogledu smo se od njihovih kulturnih delavcev poslovili. Zazeleli so nam obilo uspeha v Kosovski Mitrovici, mi pa smo nadaljevali pot proti Beogradu. Pozno zvečer smo prispeli na cilj. Tu so nas že čakali člani KD »Boro i Ramiz« iz Kosovske Mitrovice. Dva njihova člana sta bila določena kot vodiča za našo skupino med bivanjem v Kosovski Mitrovici. To sta bila Liljana in Dragan.

Prvi dan bivanja smo izkoristili za ogled mesta. Odpeljali smo se mimo rudnika Trepča v Stari trg na ogled muzeja kristalov. Za nas je bilo to edinstveno, saj je muzej na drugem mestu v Evropi po zbirki. Zvečer je bil na glavnem trgu v Kosovski Mitrovici na tribuni »Bratstvo« slavnostni začetek 7. srečanja kulturnih ustvarjalcev — delavcev. Po slavnostnem pozdravu in govoru, imel ga je Fadil Hoxha, so nastopila vsa kulturna društva, vsak po 12 minut. To je bila prva predstavitev vseh nastopajočih. Ob mogočnem ognjemetu, kjer je bilo zbranih trideset tisoč ljudi, je bil prvi večer zaključen. Vsi predstavniki kulturnih društev so si nato še ogledali muzej narodnih noš Kosova in Metohije. Vsaka skupina se je predstavila z dvema paroma pristnih narodnih noš iz kraja, od koder so prišli.

Drugi dan ob 11. uri je bil nastop FS Veriga pred osnovno šolo »Meto Bajraktari«. Po enournem nastopu smo se odpeljali v skoraj 100 km oddaljeno Đakovico. Vožnja je potekala mimo mesta Peć naprej do Dečanov. Tu smo si ogledali znameniti manastir, šoferja Jože in Lojze pa sta ta čas izkoristila za popravila na avtobusu.

Popoldne smo prispeli v Đakovico. Bil je zopet prisrčen sprejem s predstavniki občinskega sindikata, s predstavniki SIS za kulturo ter predstavniki tovarne elektromotorjev in teflonske posode Trepča — Đakovica. Zvečer je naše društvo iz Verige imelo celovečerni nastop v novi dvorani kulture, ki ji po velikosti ni primera v Sloveniji. Največ aplavza je požel seveda ples z metlo. Po končani prireditvi smo bili povabljeni na večerjo v njihovo tovarniško menzo. Zopet so Lojze ali Kristelj ter Dušan Kirin s svojo berdo zaigrali. Med prijetnim pogovorom s predstavniki je sledil tudi kakšen ples. Za konec večera v Đakovici je tudi tokrat zadonela pesem »Oj zdaj gremo, nazaj še pridemo!«

Tretji dan je bila že sobota. Popoldne smo odšli v Prištino in na Kosovo polje. Ogledali smo si spomenik kosovskim junakom in džamijo. Popoldne smo imeli prost. Zvečer je bila finalna prireditev v športni dvorani Kosovska Mitrovica. Nekaj tisoč ljudi je čakalo pred dvorano, da bi videli to enkratno zaključno prireditev. Toda dvorana je sprejela samo tri tisoč gledalcev, namreč toliko je sedežev. Tu so zopet nastopila vsa umetniška društva, vsak s 15-minutnim programom. Nekatera društva so imela tudi pevce narodne glasbe. Najmlajši nastopajoči je imel 6 let, najstarejši 70 let. Največkratnejši je bil zaključek te prireditve. Vsi nastopajoči, bilo jih je okrog 460, so se med seboj pomešali. Ljudje vseh narodnosti Jugoslavije so zaplesali kolo in zapeli »Druže Tito mi ti se kunemo«. Za nas je bil to enkraten prizor, bila je paleta raznorodnih narodnih noš narodov in narodnosti Jugoslavije.

Po končani prireditvi, ob 11. uri zvečer, je bil v dvorani Delavskega doma v Zvečanu svečan sprejem vseh udeležencev, podelitev priznanj in zabavni večer. Moram povedati, da so na tem 7. srečanju kulturnih ustvarjalcev sodelovali tudi slikarji, kiparji in pesniki. Iz vsake republike sta bila vabljeni po 2 člana.

Vse tri dni je posebna žirija, sestavljena iz članov sveta sindikatov republik in pokrajin ter SIS za kulturo iz Kosovske Mitrovice, ocenjevala nastopajoče. Kjerkoli je kakšno društvo nastopalo, povsod so bili prisotni posamezni člani žirije. Ocenjevali so izvajanje, pristnost noš, izvedbo glasbene spremljave in pristnost plesov, ki so značilni za kraj, od koder so prišli. Naše KPD SZ Veriga je odneslo veliko priznanje. Dobili smo pokal iz čistega srebra za izvirnost narodne noše, harmonikar Kristelj Slivnik pa priznanje za najboljšo solistično točko na harmoniki. Nad pokalom in prizna-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Š. B. Rugovo — albanska narodna igra

VERIGA je glasilo delovne organizacije Slovenske železarne — Veriga n. sol. o., Lesce. Izhaja enkrat mesečno. Ureja uredniški odbor: Kozamernik Marjana, dipl. oec., Arh Zdenka, Vidic Božena, Vovk Franci in Torkar Mitja. Odgovorni urednik Torkar Mitja.

Glasilo je po 7. točki 36. člena Zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Ur. list SFRJ, št. 33/72) in mnenja sekretariata za informiranje SRS prosto plačila prometnega davka. — Tiska Tiskarna Ljubljana.

Jezik naš vsakdanji

Namenili smo se objaviti zelo zanimiv in poučen sestavek »Jezik naš vsakdanji«, s katerim želimo opozoriti tudi na napake, ki jih vsakodnevno hote ali nehoti delamo tudi pri nas. Avtor, Janez Svobljšek v jeseniškem Železaru, na preprost, toda zelo prepričevalen način opozarja na naše napake. Preberimo članek, dvakrat, trikrat in videli boste, koliko je vreden. Skušajmo tudi sami odpraviti navedene napake in še mnogo drugih podobnih pri vsakodnevni rabi v pisarni, na sestanku, v pogovoru ipd.

Se je zgodilo, da me je popadel smeh ali pa zgrabil krč, ko sem prebiral reklamne napise na izložbenih oknih v trgovinah, v kakšnem lokalu, v avtobusih — po lepakih in letakih.

Lotil se bom primerov. Na izložbenem steklu je bil prilepljen listek:

Prodajamo zelje v glavah.

Za stavkom sem naredil piko, kot se po vseh pravih pač spodobi. Vse tole dolgozeženje ima namreč samo en namen: da bi začeli spoštovati vsa pravila, ki določajo pisanje in govor slovenščine v javni rabi.

Berem tisto reč, se krohotam, potem pa stopim v trgovino. Poprosim prodajalko, da bi mi prodala svoje zelje v glavi.

»Koliko glav bi pa radi?«

»Samo eno. Vašo.«

Bila je namreč zelo čedna. Ne zeljnata glava, temveč trgovska pomočnica.

Nesporazum.

»Ne razumem. Koliko zelja v glavah bi radi kupili?«

»Sporazumiva se: Odslej prodajajte zeljnate glavé, o zelju v svoji glavi bi pa raje ne nalepljali več napisov na izložbeno okno.«

Vsa zardela se je oddrsala k steklu in odlepila tisto zelje v glavah.

Malo dalje:
Znižane pletenine.

Pomeni, da bomo jopice in puloverje oblačili čez popke in zadnjice. Če so jih trgovci znižali, jih bomo morali znižati še kupci. Pa bi mi ne bilo prijetno, če bi moral namesto spodnjih hlač natakniiti pulover.

V bifeju je pisalo, da vinjenim osebam ne točimo ALKO. pijač.

Vinjena oseba?

Že drži:

Lahko se kdo nacedi vina. Kaj pa, če se je nalil z žganjem? Z vinjakom? S konjakom? Z brandijem? Z unionom ali laškim pivom? In merlota, rebule ali jeruzalemska še povohal ni?

Je potem še vedno vinjen? Ali je pijan?

Zakaj je treba ljudi spremenjati v osebe? Magari, da se ga že kdo nažehta, ostane še vedno človek, se zaradi tega še ne prelevi v osebo. Kadar človeku rečeš oseba, se sliši približno tako,

(Nadaljevanje s 5. strani)

njem smo bili zelo navdušeni, saj je to doslej največje priznanje, odkar obstaja folklorna skupina Veriga Lesce.

Opolnoči smo se poslovili od naših prijateljev iz Kosovske Mitrovice in od naših dveh vodičev Lirijane in Dragana. Imela sta solzne oči, saj smo tiste tri dni preživeli skupaj kot stari prijatelji. Vse priznanje, pohvalo in srečno vožnjo nam je zaželel še predstavnik sveta za kulturo in izobraževanje pri republiškem svetu Zveze sindikatov Slovenije Doro Hvalica.

Tako sta nas šoferja Lojze in Jože v nedeljo zvečer srečno pripeljala domov.

Cepprav je Kosovska Mitrovica ena najbolj umazanih mest v Jugoslaviji, smo vseeno odnesli lepe spomine. V Lescah smo se dokaj hitro razšli vsak na svoj dom, saj nas je zjutraj čakal nov delovni dan.

V. Hozjan

Ekскурzija v Beograd

Prvi petek in soboto v juliju je štirideset delegatov DS DO in najaktivnejših delegatov iz konferenc delegacij SIS odšlo na ekscurzijo v glavno mesto SFRJ Beograd.

Zbrali smo se ob 6. uri pred tovarno. Avtobus nas je odpeljal na letališče Brnik. Po enourni zamudi letala iz Beograda in prijetnem kramljanju v restavraciji letališča, smo vstopili v letalo. Tisti, ki smo leteli prvič, smo s strahom pričakovali, kaj bo. Mešanica strahu, radovednosti in veselja nas je prijetno omamljala. Varno privezani smo zvedavo kukali skozi linice. Prvo hrumenje motorjev in premikanje letala je bilo znak, da gre zares. Pospeševanje hitrosti nas je prilepilo ob sedeže, že smo se odtrgali od tal in bili v zraku. Srce nam je trepetalo v pričakovanju. Naglo smo se dvgnili. Ljudje, smreke, hiše, polja, gozdovi, planine so postajali vse manjši. Obzorje se je razširilo. Pod seboj zagledamo Ljubljano, prepoznamo Žale, Savsko naselje, vidimo Ljubljano in Savo. Z očmi sledimo reki in ugi-

ca. Siti in dobre volje si ogledamo spomenik padlim Srbom v drugi svetovni vojni.

Vračamo se iz Šumadije v Beograd. Za kratek čas in zabavo na povratku poskrbimo s šalami po zvočniku. Ustavimo se pred hotelom »Toplice« v starem delu Beograda. Tu bomo prenočili. Do večerje imamo uro časa. »Nekateri ste stegnejo po dolgem«, drugi si ne morejo kaj, da se ne bi potikali po mestu. Ob dvajsetih se zberemo in odpravimo na Skandarijo k Dvem jelenom, kjer je večerja.

Skadarija je znamenita ulica beograjskih umetnikov in boemov. V njej te dobro postrežejo z jedjo, pijačo in glasbo. Navdušeni smo. Ure bežijo. Že je polnoč. Čas bo za počitek. Jutri nas čaka spet naporen dan.

Zjutraj nas zbudi sončni žarki. Po zajtrku se odpravimo skozi Beograd mimo spomenika »Kneza Mihajla« na Trgu republike, skupščine SFRJ, športnega centra na Tašmajdanu, po najdaljši ulici v Beogradu, Bulevaru revolucije, mimo hotela Slavija, sr-

Trg republike — ponoči

mo, kje smo. Zgrešimo Zagreb, vidimo obdelana polja, naselja, reke. Občudujemo svetle trakove cest, lepo zložene ploskve zelenih in rumeno-rjavih žitnih polj. Ura mine kot bi trenil. Že se spuščamo. Obzorje se manjša, polja in drevje se spremene v velikane. Ob prisajalni stezi nas pozdravijo množice sončnic.

Pred letališkim poslopjem nas zajame vrvež pešcev in avtomobilov, množica, v kateri se Kranjec izgubi. Seznanijo nas s tovarništem Juretom, ki bo naš vodič. Vstopimo v avtobus in že se peljemo proti Beogradu in od tam proti Topolovcu.

Vozimo po cesti »Drugega bulevara«. Na levi se razprostira študentsko mesto z »Zahodnimi vrati Beograda«, pred nami so satelitska naselja Novega Beograda.

Vozimo čez Savo in po Mostarski pentli naprej po Bulevaru Stevana Prvovenčanog proti jugu. Vodič nas opozarja na znamenitosti z desne in leve. Za nami so »Vzhodna vrata Beograda«, televizijski stolp na Avali, Mladenovac; prispemo v Topolo. Smo v Šumadiji.

Utrujenji izstopimo, večini je pajek napredel mrežo v želodcih, nekdo pove to glasno. Ko se okrepčamo v nekdanjem kraljevskem dvorcu »Oplenac«, odidemo na griček v grobnico Karađorđev. Stene kapele so pokrite z mozaiki, kopijami fresk nekaterih srednjeveških srbskih in makedonskih samostanov. Hitimo s pisanjem razglednic, čas nas priganja, veliko moramo še videti. Odpeljemo se nazaj na Kosmaj. V prijetnem Poštarskem domu nas čaka obilno kosilo in dobra kapljica.

ske centralne knjižnice, stadiona Crvene zvezde, mimo Dedinja proti Avali.

Ogledamo si spomenik Neznanemu junaku, naredimo nekaj fotografskih posnetkov, ustavimo se pri TV stolpu in z žalostjo ugotovimo, da je zaprt.

Nazaj grede se ustavimo na Topčideru. Tu je muzej »25. maj«. V njem so shranjene štafetne palice in darila naših ljudi Titu za rojstni dan in darila, ki jih je prejel na svojih potovanjih. Ob razstavljenih predmetih, posebno tistih, ki so jih z veliko ljubeznijo izdelale drobne otroške roke, nehoti obstaneš, se zamisliš nad veličino našega predsednika in si srečen, ker ga imaš tudi sam rad.

Pot nas spet vodi preko moderne Mostarske pentlje v Novi Beograd na ogled kongresnega centra Sava. Z njegovo izgradnjo se je Beograd uvrstil med največje kongresne centre v Evropi. Tu so dvorane, ki sprejmejo od sto do tisoč udeležencev različnih kongresov. Opremljene so z najmodernejšo elektronsko tehniko za simultano prevajanje, telefonske, televizijske in radijske prenose. Tu je press center, turistični informativni biro, poslovalnica banke, pošta, prodajalna spominkov, rent-a-car služba itd. V sklopu centra je hotel »Sava Internacional« kategorije L, z okoli tisoč ležišči.

Od tu se odpeljemo na ogled panorame Beograda z najvišje stavbe v mestu, to je z »Beogradanke«. Odpre se nam veličasten pogled na milijonsko mesto z mnogo zelenja, impozantnimi stavbami in spomeniki. Prežeti s prijetnimi vtisi, krenemo na kosilo v športni center »25. maj« na sotočju Donave in Save. Odlično nas postrežejo s »Karađorđevimi šnicli«, burekom in pivom ob prijetni glasbi narodnega ansambla. Še sprehod po Kalemegdanu mimo grobnice herojev, vojnega muzeja, spomenika Pobednik, potem pa spet v avtobus in na letališče.

Pot domov je manj vznemirljiva. Utrujeni sedimo v letalu, nekateri dremljejo, drugi kadijo, vsi pa s prijetnim občutkom, ker smo spoznali delček naše domovine, delček našega glavnega mesta in SR Srbije.

Nasvidenje Beograd, vračali se bomo!

M. Melink

Pohod slovenskih železarjev na Peco

Že nekaj let sindikalne organizacije delovnih kolektivov, ki so združene v SOZD Slovenske železarne, organizirajo planinske pohode na naše gore. Tako je bil organiziran pohod slovenskih železarjev na Peco, na Koroškem, ki ga je vzorno organiziral KOOS Železarna Ravne. Pohod je bil 23. junija in se ga je udeležilo okoli 450 železarjev.

Za pohod na Peco je bilo veliko zanimanje in komaj je bil plakat izobešen na oglasno desko, že so prišle prve prijave, ki jih ni bilo malo. Prvotno je bilo mišljeno, da bi se pohoda udeležili skupaj s Kroparji, zato je bilo število prijav udeležencev omejeno. Prijav pa ni bilo konca. Odločili smo se, da naročimo svoj avtobus in s tem povečamo možnost prijav še večjemu številu ljubiteljev gora in planin. Toda kljub temu, da smo imeli svoj avtobus, so morali nekateri ljubitelji gora ostati doma, ker ni bilo več prostora. Vsega skupaj se je prijaviilo 48 članov našega kolektiva in njihovih svojcev. Zares lepo število in to je tudi vzpodbudno za naprej.

Odhod je bil zelo zgodaj, že ob 3.30 zjutraj, saj je bil zbor v Ravnah že ob 7. uri. Pravega razpoloženja na poti proti Ravnam

ni bilo, saj nismo vajeni tako zgodnjega vstajanja in je marsikdo vožnjo porabil, da si je še malo odpočil utrujene oči. Bili pa so tudi taki, ki celo noč niso spali, da ne bi zamudili avtobusa. V Ravne smo prispeli ob pol sedmi uri zjutraj. Tam nas je sprejel vodja pohoda tov. Telcer in podelil spominske značke pohoda. Nato so nam dodelili še vodiča Jožeta in že smo z avtobusom krenili proti Topli. Med vožnjo smo videli dovolj zanimivosti, med njimi ostanke požganega gozda in del mrtve doline, vendar pravijo, da se počasi vrača življenje v to dolino. Prav tako nam je naš vodič orisal kratko zgodovino Meziške doline med NOB. Po prihodu avtobusov v Toplo so se udeleženci pohoda Ravenčani, Jeseničani, Štorčani, Tovilci, Kroparji in Verigarji podali v hrib. Že po nekaj metrih hoje se je pokazala utrujenost tistih, ki niso imeli kondicije, no pa je vseeno šlo. Vreme nam je bilo zelo naklonjeno, saj so sonce prekrivali oblaki, da nas ni preveč žgalo pri hoji v hrib. Po dveh urah in četrto smo prispeli do doma na Peci, koder so nas postregli s toplim čajem. Po kratkem počitku smo se podali na vrh Pece. Tisti pa, ki so komaj pri-

Naš počitniški dom

Čas letnih dopustov je in vsi se odpravljamo na morje ali v hribe, nekateri pa preživijo svoj letni dopust kar doma. Po celoletnem delu, neprestanem hitenju za nečem se prične, da človek vse to pozabi, stresa s seboj kot bi slekel srajco, in za teden dni zaživi drugačno življenje. Da imamo mi, delavci Verige, to možnost, je gotovo odveč ponovno ponavljati. Le malo iz Crikvenice imamo v prijetnem okolju enkratni počitniški dom, ki smo ga pomagali zgraditi vsi.

Tisti, ki so že bili v našem domu, mi bodo gotovo potrdili, da imajo takšen dom le redke delovne organizacije, saj je zlasti novi del doma pravi hotel. Razlikuje pa se od hotela v nečem, to je v domačnosti. Človek se počuti kot doma, saj se vsi med seboj poznamo, osebje doma pa nam

botah nam »stric Pušnik« speče na roštilju njegovo specialiteto: čepavčiče in kotlete, nato pa se razvije veselje pozno v noč. Skoraj vedno se zasliši tudi lepa slovenska pesem, bolj ali manj ubrana, kar je odvisno od naših glasov. Ne manjka naveden, veselja, zabave in tudi plesa. Taki večeri zblizu vse letovišarje našega doma, čeprav se med seboj drugače poznamo bolj z resne plati. Odkrivamo nove talente, tako humoriste kot pevce. Ob takih večerih spoznamo, da je kopanje v mesečini enkratno doživetje.

Še bi lahko našteval lepe strani takšnega doma kot ga imamo, pa bi lahko kdo mislil, da imam kaj za »bregom«. Vendar nimam, le to mogoče, da sem ravno prišel z morja še poln lepih misli o prijetno preživetem dopustu. Mislim, da moramo takšen dom vzdr-

nudi vse, kar človek na dopustu potrebuje. To je dobra in izbrana hrana, hitra postrežba, čistoča in še bi lahko našteval. Bilo je govora, da se osebje med seboj ne razume. Mi gostje tega nismo opazili. Tam, kjer so ljudje, kjer je dosti dela, tam so tudi mali problemi. Pa saj je to povsod, v krogu družine, v delovni organizaciji, vsepovsod je tako. Z malenkostnim popuščanjem vseh pa se to zgodi.

Večkrat sem že slišal posameznike, češ, v dom ne bom hodil, da bom še tisti teden gledal iste »kshihte«, kot jih med letom. Mislim, da so to osamljeni primeri, saj tako na dopustu spoznaš ljudi še z druge plati, kot jih med letom na delu. Ob petkih ali so-

ževati, da ga ohranimo za dalj časa. Seveda so malenkosti, ki bi jih lahko izboljšali z manjšimi stroški. Tu mislim predvsem na plažo pod domom, saj bi s krčenjem grmovja takoj pod cesto precej povečali plažo, mogoče bi jo tudi delno tlakovali.

Z renoviranjem starega dela doma pa bomo izboljšali pogoje tudi za delovno osebje, saj kuhinja sedaj ni najbolj primerna.

Za konec naj napišem še to, da je v domu poskrbljeno za vse, od najmlajših pa do najstarejših, od manj do najbolj zahtevnih. Skratka, preživel sem lep dopust in osebju doma lahko rečem iz srca hvala.

Mitja Koman

OBVESTILO BRALCEM

Zaradi letnih dopustov smo VERIGO št. 7 in 8 (za julij in avgust) združili tako, da bo naslednja številka našega glasila izšla ob koncu septembra. Članke sprejemamo do 13. 9. 1979.

lezli do doma in se dodobra odpočili in okrepčali, so si ogledali jamo Kralja Matjaža, ki je v neposredni bližini doma. Mladi udeleženci pohoda so se hrabro merili s starejšimi, katerih tudi ni bilo malo. Največji vtis na nas pa je naredil udeleženec pohoda iz Raven, ki je prišel na vrh Pece na berglah. Pogled z vrha je enkratni, saj se pred teboj odpre lep razgled na Pliberško ravnino v Avstriji in na okoliške gore Plešivec in Raduho.

Po povratku v dolino nas je pri karavli Končnik čakal okusen vojaški pasulj, ki so ga skuhali vojakci, da smo e okrepčali po naporni poti. Toda še tako naporna pot železarjev ne utruja. Za razvedrilo in dobro voljo je poskrbel kvintet, ki je igral vesele viže za ples, da smo se ob zvokih glasbe lahko še zavrteli. Na koncu je vse

udeleženke pohoda pozdravil večni mladenič tov. Gregor Klančnik, brez katerega ne mine noben pohod.

Kaj kmalu je prišel čas odhoda in prenekateri bi radi še ostali, pa kaj ko je bila pred nami še dolga pot domov. Malo se je kazala utrujenost, toda na obrazih se ze videlo, da smo bili vsi zadovoljni. Sprva ni bilo nobenemu do šale, pa se je ojunail Janez, ki nas je zabaval s svojimi dogodivščinami z dekleti. Kot da nas je to predramilo, so začeli padati še vici. Pomagal nam je tudi šofer Tonček in smeja ter dobre volje je bilo na pretek. Kar hitro je minila pot do doma in pred tovarno smo se veseli razhajali na svoje domove z mislijo »Na svidenje na Okrešlju 18. avgusta!«

Emil Selan

Izlet v Crikvenico

Že na letni konferenci smo se dogovorili, da tudi v letošnjem letu organiziramo izlet v Crikvenico, ki je za orodjarno postal že tradicionalen, saj je bil letos organiziran že petič.

Sklenili smo, da bo izlet 16. in 17. junija. Za izlet smo pritegnili tudi ljudi iz drugih TOZD in skupnih služb, ki so se že večkrat udeležili izleta, saj je bilo na njem vsako leto zelo prijetno in zabavno.

Na pot smo se odpravili 16. junija ob 5. uri izpred naše tovarne. Kljub slabemu vremenu je bila vožnja prijetna in zabavna. Ob njej in zabavi smo pozabili na vsakdanje probleme in se veselili sonca in morja, želeli smo se razvedriti. Žal nam jo je vreme zagodilo, saj je tudi v Crikvenici deževalo. Toda slabo vreme ni oviralo našega razpoloženja. Kopali smo se v zaprtem bazenu, zvečer pa smo si privoščili zabavo s plesom. Naslednje popoldne se je vreme izboljšalo, tako da smo se lahko sončili in kopali v morju. Bilo je res prijetno, zelo zadovoljni smo bili tudi s prijaznim osebjem v našem domu, s hrano, skratka z vsem.

Žal je čas prehitro minil in ob 18. uri smo se odpravili proti domu. Med vožnjo smo prepevali in se šalili. Bili smo zelo zadovoljni in sklenili smo, da gremo prihodnje leto spet na izlet v Crikvenico.

Božena Vidic

XV. srečanje mladih tehnikov Jugoslavije

V dneh od 14. — 16. 6. 1979 je bilo v naši občini pod pokroviteljstvom tov. Franca Leskoška-Luke XV. srečanje mladih tehnikov Jugoslavije in VIII. srečanje mladih tehničnih klubov. Srečanje je organizirala Zveza organizacij za tehnično kulturo občine Radovljica v sodelovanju z Zvezo organizacij za tehnično kulturo Slovenije. Srečanje je potekalo v čast 60-letnice ustanovitve KPJ, revolucionarnih sindikatov, SKOJ, 125. obletnice rojstva Mihajla Pupina, mednarodnega leta otroka in VI. kongresa narodne tehnike Jugoslavije.

Mladi tehniki Jugoslavije, člani milijonske organizacije, proslavljajo te obletnice s prikazovanjem delovnih uspehov po klubih, sekcijah, krožkih, šolah in drugih organizacijah, kjer delujejo v prid ekonomskega razvoja naše samoupravne socialistične skupnosti in h krepitvi obrambne sposobnosti. Da bi bilo delo po klubih mladih tehnikov še pestrejšje in vzpodbudnejše ter da se prikaže njihovo delo tudi širše, se vsako leto organizira srečanje mladih tehnikov Jugoslavije.

Da je nosilec tega srečanja letos Radovljica ni naključje, saj se s to dejavnostjo na celotnem občinskem področju posebno uspešno uveljavljajo. Svečana otvoritev srečanja je bila pred osnovno šolo »Anton Tomaž Linhart« v Radovljici, celotni prireditveni program pa se je odvijal po posameznih dejavnostih v Radovljici, Lescah, Sobčevem bajerju, Letališču Lesce in na Bledu.

Srečanje je zajelo naslednje discipline:

1. avto-moto tehnika s prikazom avtomodelov
2. arhitektura in gradbeništvo z razstavo modelov in demonstracijsko vožnjo po Sobcu
3. letalsko modelarstvo
4. elektrotehnika z gradnjo v učilnicah in razstavo izdelkov
5. fototehnika — slikanje na terenu, razvijanje in izdelava slik v temnici in nato razstava
6. kinotehnika — snemanje na terenu in nato projekcija filmov
7. strojna tehnika
8. kmetijska tehnika s prikazom izdelkov kmetijske tehnike
9. raketno modelarstvo — demonstracija in spuščanje raket na letališču Lesce
10. kibernetika — elektronika in avtomatika s prikazom dela v delavnicah
11. splošno konstrukterstvo — delo v delavnicah
12. radiotehnika in operaterstvo ter
13. obramba in zaščita

Vseh udeležencev srečanja, to je tekmovalcev — demonstratorjev skupno z mentorji je bilo okrog 380 iz vseh naših republik. Splošen vtis vseh po zaključni

1. letalsko modelarstvo
2. elektrotehnika z gradnjo v učilnicah in razstavo izdelkov
3. fototehnika — slikanje na terenu, razvijanje in izdelava slik v temnici in nato razstava
4. kinotehnika — snemanje na terenu in nato projekcija filmov
5. strojna tehnika
6. kmetijska tehnika s prikazom izdelkov kmetijske tehnike
7. raketno modelarstvo — demonstracija in spuščanje raket na letališču Lesce
8. kibernetika — elektronika in avtomatika s prikazom dela v delavnicah
9. splošno konstrukterstvo — delo v delavnicah
10. radiotehnika in operaterstvo ter
11. obramba in zaščita

Od teh disciplin so leški radioamaterji, to je člani Radio kluba Lesce YU 3 UAR popolnoma samostojno organizirali dve tekmovanji — demonstraciji in sicer: »Prikaz znanja radiotelegrafije« v Druženem centru v Lescah in »lov na lisico« na Lipcah, kjer so radioamaterji s posebnimi sprejemniki iskali dva skrita oddajnika »lisici«. Poleg tega so sodelovali tudi v disciplini »obramba in zaščita«, kjer je bilo potrebno poleg prikaza vojaških veščin poiskati tudi dva skrita oddajnika (podobno kot pri »lovu na lisico«), vendar je pri tej disciplini to iskanje združeno še s streljanjem, orientacijo na terenu itd.

Člani Radio kluba Lesce so poskrbeli tudi za radijsko povezavo med tekmovalnimi poligoni in osnovno šolo »Anton Tomaž Linhart« Radovljica.

Vseh udeležencev srečanja, to je tekmovalcev — demonstratorjev skupno z mentorji je bilo okrog 380 iz vseh naših republik. Splošen vtis vseh po zaključni

prireditvi je bil, da je srečanje, ki sicer ni imelo tekmovalnega značaja, temveč samo prikazati delo in razvoj tehnične kulture mladih tehnikov Jugoslavije, zelo uspelo. Pohvala za dobro organizacijo celotnega srečanja gre organizacijskemu odboru in vsem klubom, ki so organizirali posamezne discipline.

Cirila Peternel

POŽARNO-PREVENTIVNA ZAŠČITA NA DELOVNIH MESTIH

Različni tehnološki procesi zahtevajo ustrezne požarnovarnostne ukrepe. Vendar imajo vsi požarnovarnostni ukrepi, ne glede na raznovrstnost tehnologije in na stopnjo požarnih nevarnosti, skupen cilj v tem, da bi kar najbolj zaščitili življenja delavcev na delovnih mestih in premoženje, s katerim upravljajo.

ZATO NAJ VELJAJO TALE OPOZORILA:

Dobro urejena organizacija požarnovarnostne službe je porok za varnost življenja delavcev na delovnih mestih in za premoženje. Izpolnjevanje požarnovarnostnih ukrepov pa je dolžnost samoupravnih organov in slehernega zaposlenega delavca.

Izpolnjevanje požarnovarnostnih ukrepov na posameznih delovnih mestih zahteva poučenost ljudi o vzrokih za nastanek požarov, ki lahko izbruhnejo v trenutku ali pa se razvijejo šele pozneje, in o načinu gašenja začetnih požarov.

Na nekatere pogoste vzroke za nastanek požarov moramo biti posebno pozorni:

— Vnetljive tekočine, gorljivi laki, topila in razredčila so zelo gorljivi in eksplozivni. Zato morajo biti spravljani tako za dnevno uporabo kot v skladiščih v pred ognjem varnih posodah in v pred ognjem varnih prostorih tako, kot je to urejeno s posebnimi predpisi.

— Delovne stroje je treba redno čistiti, mazati in pregledovati, da pravočasno preprečimo morebitni vžig.

— Električne naprave in svetila morajo biti v prostorih, kjer je prisotnost hlapov vnetljivih tekočin, plinov in gorljivega prahu, varne pred eksplozijo in v skladu z električnimi predpisi. Po končanem delu je treba vedno izklopiti tok.

— Red in čistoča sta pogoj za preprečevanje požarov. Zato morajo biti postavljene na ustreznih mestih negorljive posode, kamor spravljamo odpadke. Stroji in prostori morajo biti po končanem delu očisti, prehodi med stroji, redni in zasilni izhodi na hodnikih pa prosti, da bi bila v primeru požara mogoča hitra intervencija gašenja in omogočen hiter izhod zaradi požara ogroženih ljudi.

— Variti smemo le na mestih, ki so popolnoma očiščena gorljivih odpadkov in ne v bližini skladov gorljivega materiala ali drugih gorljivih snovi. Na mestih, kjer varimo, mora biti poskrbljeno za ustrezne gasilne naprave in gasilna sredstva. Če eden navedenih pogojev ni izpolnjen, varjenje ni dovoljeno. Predhodno pa mora odgovorni vodja dobiti pismeno dovoljenje, ki ga izda SVD. Varilec mora znati gasiti, če pride do vžiga.

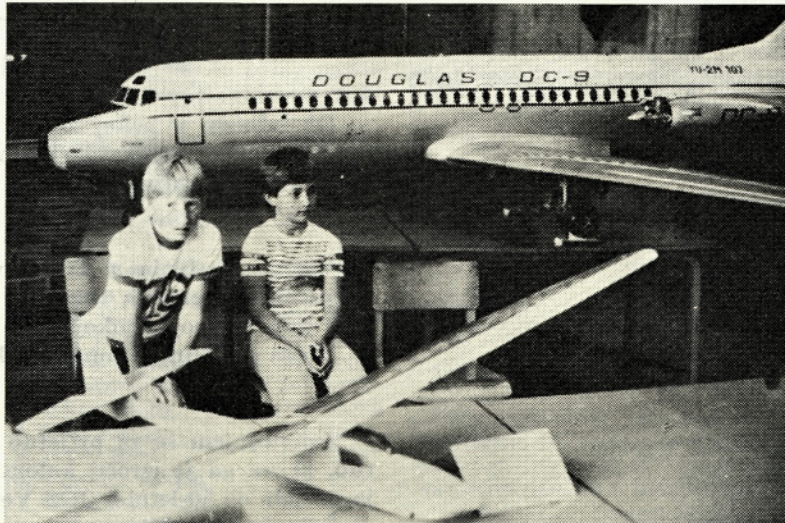
— Kurilne naprave je treba večkrat pregledati, da ne bi povzročale požara.

— Vsi zaposleni na delovnih mestih morajo poznati zvočni znak, ki naznanja požar (enakomerni zvok 3-krat po 20 sekund s presledkom po 15 sekund). Znat mora gasiti s priročnimi sredstvi, ki so pripravljena za gašenje, in začeti z gašenjem takoj, ko so opazili požar.

— Gasilne naprave in drugi gasilni pripomočki morajo biti na vidnih mestih in dostopni ob vsakem času.

— Občasen požarnovarnostni pregled delovnih prostorov je nujen zato, da bi pravočasno odpravili vse tiste nepravilnosti, ki so lahko vzrok za nastanek požara.

D. S.

Mlada modelarja ob svojem modelu

Ob upokojitvi

Čas, ta večni človekov spremljevalec, neusmiljeno nalaga svoje breme vsem in vsakomur posebej. Še predno dosežemo vse cilje, se pred nas postavi nepremostljiva zapreka, ki nam spremeni tok življenja. Tako mora tisti, ki je še danes med nami ves ustvarjal in še vedno pripravljen prijeti za vsako delo ter pomagati sodelavcu, že jutri odstopiti svoje delo, svoj stroj, svoj način življenja, ki je trajal nekaj desetletij, drugemu, mlajšemu. Nekaj besed za slovo, prijateljski stisk rok sodelavcev in malo debelejša plačilna kuverta, ne morejo odtehtati vsega tistega, kar je človek dajal toliko let, dan za dnem v dobrem in slabem, posebno še, če je delavec tako kot je bila tov. **BIZJAKOVA**.

Anica, kot so jo vsi imenovali, je otrok skromne kmečke družine iz dolenjskih gričev, ki jo je življenjska pot kot toliko drugih kmečkih deklet, privedla med jeseniške železarje, za boljši kos kruha. Delala je tam, kjer so bili delovni pogoji resnično težki — v šamotarni. Od tam je leta 1961 prinesla v Verigo navade jeseniških železarjev — spoštovati delo in sodelavce. Prav to jo je izdvajalo iz skupine, v kateri ni izstopala samo s svojim delom, pač pa predvsem kot človek, ki vedno zna najti primerno besedo za vsakogar in v vsakem trenutku; tudi v takih, ki so neprijetni, saj v delovni sredini konfliktov nikoli ne zmanjka.

Kljub preprostosti, brez visokih šol, je tvorno sodelovala v samoupravnih organih in uspešno zastopala svojo skupino. Zato ji je delavski svet ob slovesu izročil spominsko plaketo kot prvi delavki iz verigarne, ki je tako pozornost resnično zaslužila. Z zadnjim stiskom rok smo ji zaželeli, da bi preostali del svojega življenja kar najprijetneje preživela in upamo, da bo njeno delo in njen doprinos k človeškim odnosom vzpodbudilo še mnogo takih Anic.

To leto v kadrovskem smislu verigarni ni naklonjeno. Začela se je že dalj časa pričakovana menjava generacij, pravzaprav generacije, ki je pričela delo med ali takoj po drugi svetovni vojni. To generacijo sestavljajo delavci in delavke, ki so jih trda povojna leta, ko je bil košček kruha bolj spoštovan kot danes, iztrgala iz kmečkih sredin in jih privedla v industrijske kraje, kjer so bili pridnih rok še kako veseli, pa tudi dinar je bil tu debelejši. Taka pot je bila namenjena tudi naši delavki IRMI ŽOHAR. Kdo ni poznal majhne, drobne ženice, vedno razmršenih las in urnih rok, ki so neprestano švigale pod glavo stiskalke in povzročale nemalo sivih las normircem in pomočnikom, ki so skrbeli za njeno varnost. Pa vendar se Irma ni dala. Če bi stehali vse tiste obročke, zatikala in karabinarje, ki so prešli prek njene stiskalke, bi potrebovali veliko vagonov.

Njeno življenje ni bilo lahko. Skrb za številno družino, neprestane stiske, so ji vtisnile pečat, ki ga je težko izbrisati. Občutek, da smo ji za njen trud premalo dali, bo ostal in prav zaradi tega tudi slovo ni bilo tako, kot bi si ga želeli vsi. Zato se ji s tem sestavkom iskreno zahvaljujemo za njen delovni doprinos in ji želimo predvsem zdravja in zasluženega počitka v pokoj.

Kadrovske vesti (junij 1979)

PRIŠLI

Splošni sektor: Šafarič Elizabeta
Tehnični sektor: Dimič Dušan
Vodstvo DO: Duh Mojca
Komerčialni sektor: Zakovšek Cvetka
Vzdrževanje: Sinkovič Zvonimir, Mencinger Martin, Mulej Milan, Jelenc Boštjan
Kovačnica: Perger Ivan, Robič Ivan
Vijakarna: Dolenšek Konrad
Verigarna: Šturm Gabrijel
Sidrne verige: Delič Omer, Ogorinac Rasim

ODŠLI

Splošni sektor: Bulut Nikolaj
Tehnični sektor: Tonejc Jože, Mešiček Bogdan
Komerčialni sektor: Arh Marija
Kovačnica: Kolarevič Riet, Horvat Anton, Ferjan Franc
Vijakarna: Lovič Sakib, Granatir Stjepan, Pungerčar Cveto, Jekić Milan, Konjevič Adem
Verigarna: Dakskobler Milica, Bizjak Anica, Žohar Irma
Sidrne verige: Lugović Nezir, Jeremič Dragoslav
TIO: Rasinger Igor
Orodjarna: Arh Janez

POROČILI SO SE

Muhovec Zdravko iz Komerčialnega sektorja

RODILI SO SE

Šupuković Mini in Velidu iz Vijakarne, hči Merima;
Skoporec Ignacu iz Sidrnih verig, hči Lidija;
Koselj Jožetu iz Vzdrževanja, hči Barbara;
Zbontar Matevžu iz Vzdrževanja, hči Barbara.

Iz kadrovskega oddelka

ZAMUDNIKI V MESECU JUNIJU 1979

1. Jekić Milan, vijakarna, 25 min.
2. Ličar Alojz, vijakarna, 2 uri 15 min.
3. Kobljar Lidija, kovačnica, 1 ura 25 min.; 1 ura 30 min.; 40 min.
4. Lovič Olga, kovačnica, 2 uri; 25 min.
5. Maurer Katarina, finančni sek., 10 min
6. Bevc Jože, verigarna, 12 min.
7. Čabrič Fikreta, verigarna, 20 min.
8. Pintar Stanko, verigarna, 20 min.
9. Samac Joša, verigarna, 20 min.
10. Marolt Franc, vzdrževanje, 14 min.
11. Udovč Ignac ml., vzdrževanje, 30 min.
12. Magdič Ljubo, vzdrževanje, 10 min.
13. Beravs Jakob, vzdrževanje, 45 min.
14. Ogorinac Rasim, sidrne verige, 50 min.

Iz kadrovskega oddelka

Nesreče v juniju in drugem četrtletju 1979

V juniju se je ponesrečilo šest delavcev: Železnjak Stanislav, Gajser Franc in Osterc Elizabeta iz TOZD verigarne, Iljanič Marin iz TOZD vijakarne, Klobučar Zdravko iz TOZD sidrne verige in Cengle Milan iz TOZD TIO.

V drugem četrtletju letošnjega leta smo imeli šestnajst nesreč pri delu, v polletju skupaj 52 primerov. Povprečen čas odsotnosti z dela je bil 15 dni na ponesrečenca v prvem in 23 dni v drugem četrtletju, v polletju je to povprečno 17,5 dni na ponesrečenca.

V primeru z istim obdobjem lani, ko smo zabeležili povprečno 13 dni na ponesrečenca, opazamo letos naraščanje bolniškega staleža zaradi nesreč pri delu.

Iz tega lahko sklepamo, da resnost poškodb raste. Glavni vzroki poškodb so podcenjevanje nevarnosti ter neupoštevanje varnostnih navodil.

V juniju sta bolničarki nudili prvo pomoč 581-krat, in sicer: urezi in ubodi, 37-krat

opekline, 11-krat

udarine, stiskanine, 12-krat

odrgnine, 13-krat

glavoboli, zoboboli, 101-krat

prehladi, bolečine grla, 15-krat

tujki v očeh, 26-krat

ostale intervencije, 222-krat

merjenje krvnega pritiska, 140-krat

Od januarja do konca junija sta pomagali 2461 osebam, kar je osemtrideset na dan.

V juniju smo zabeležili požar v TOZD sidrne verige. Vzrok požara so poškodovane cevi za mazut.

V obdobju januar—junij je bilo 16 začetnih požarov in ena manjša eksplozija, to je povprečno trije požari na mesec.

Iz SVD

Uspešna intervencija gasilcev

Dne 10. julija 1979 ob 21. uri so se pri Jožu Ulčarju, Alpska 23, Lesce, vžgale saje v dimniku. Vrtar je prejel telefonsko obvestilo in takoj vključil sireno.

Gasilci IGD Veriga so se zbrali v rekordnem času. V sedmih minutah so bili na kraju dogodka pripravljeni pomagati sovaščanu. Iskre iz dimnika so padale po strehi in nevarnost, da bi vžgale senik, je bila velika, zao so napeljali vodo iz hidranta in ohlajali streho.

Zaradi hitre intervencije ni bilo materialne škode. Gasilci so pokazali dobro pripravljenost, kar je posebno pomembno v letu akcije »NIČ NAS NE SME PRESENETITI«.

Drago Stojc

ZAHVALE

Ob smrti moje drage mame **MARIJE LINDIČ** se najlepše zahvaljujem Gasilskemu društvu in sindikatu za podarjene vence, izrečeno sožalje ter za spremstvo na njeni zadnji poti.

Sin Lojze z družino

Ob smrti očeta **PETRA RESMANA** se iskreno zahvaljujem sodelavcem in osnovni organizaciji sindikata TOZD sidrne verige za darovani venec in izrečeno sožalje.

Sin Stanko Resman z družino

Ob smrti našega očeta Janeza Šimnica iz Zasipa se zahvaljujeva sodelavcem in sodelavkam iz vzdrževanja in TIO, ki so ga počastili z venci in spremili na njegovi zadnji poti.

Sinova Ivan in Zdravko Šimnic

ZAHVALE

Ob odhodu v pokoj želim vsemu kolektivu mnogo uspehov, sodelavcem in sindikatu skupnih služb pa se za lepa spominska darila lepo zahvaljujem.

Bogdan Mešiček

Vsem zaposlenim v TOZD verigarna, posebno pa sodelavkam na pripravi metrskih verig, se najlepše zahvaljujem za darilo in lepe želje ob moji upokojitvi.

Vsem pa želim še mnogo delovnih uspehov.

Anica Bizjak

Zahvaljujem se za prijetno presenečenje in pozornost, za darilo, ki mi ga je izročil kolektiv kuhinje in za nagrado, ki sem jo prejela ob 50-letnici OOS Veriga.

Še enkrat hvala!

Pavla Mulej

Pred letošnjim svetovnim prvenstvom v veslanju na Bledu

Letos, od 28. avgusta do 9. septembra, bo Bled spet prizorišče velikih veslaških dogodkov. Na eni najboljših veslaških prog na svetu — tako jo ocenjujejo tuji strokovnjaki — se bodo za naslove svetovnih prvakov pomerile ženske, lahki veslači in moški.

To bo že 8. svetovno prvenstvo, pokrovitelj pa je predsednik republike Josip Broz Tito, predsednik častnega odbora je Ivan Matija Maček, predsednik organizacijskega odbora pa Janez Zemljarič. Tako v častnem kot organizacijskem odboru so še mnogi znani družbenopolitični in telesnokulturni delavci iz vse Jugoslavije.

Čeprav so na Bledu vajeni velikih prireditelj — spomnimo se le najpomembnejših: evropsko prvenstvo leta 1956, svetovno prvenstvo leta 1966, mladinsko svetovno prvenstvo leta 1971, razen tega pa mnoge mednarodne in prvomajske regate, troboji, šeststerboji — so se tudi tokrat lotili priprav dovolj zgodaj in temeljito.

Tako je urejena in razširjena cesta od Velike Zake v Mlino, urejena obala v Veliki Zaki, obnovljeni sanitarni objekti v veslaškem centru, urejeni in posodobljeni pa bodo tudi vsi obstoječi objekti.

Za mednarodna veslaška tekmovanja na Bledu je bilo vedno značilno, da se jih je udeleževalo rekordno število tekmovalcev. Tako je bilo leta 1956, leta 1966 in leta 1971. Vsi upravičeno pričakujejo, da bo tako tudi letos.

Že zdaj je jasno, da se bodo tekmovanja na Bledu udeležili veslači iz skoraj vseh evropskih držav, ZDA, Kanade, Japonske, Kitajske in Avstralije.

In zakaj je Bled tako priljubljen? Predvsem so tekmovalni pogoji zares odlični. Veslaška proga sodi med najboljše na svetu in to zaradi mirne vode, ki nima valov, tokov in ne vetra, svoje pa seveda prispeva tudi slikovita okolica. Razen tega pa je Bled majhen kraj in se tekmovalci ne srečujejo le v veslaškem centru, ampak tako rekoč na vsakem koraku. V velikih mestih tega seveda ni in se tekmovalci ter ostali udeleženci prvenstev porazgubijo in za medsebojna spoznavanja torej ni priložnosti.

Seveda pa je želja prireditelja, da bi si prvenstvo ogledalo tudi čim več domačih gledalcev. Zanje bodo postavljene tribune na samem cilju, nasproti ciljnega stolpa. Nekatere bodo tudi pokrite. Za gledalce bo ozvočen tudi blejski grad, kjer je idealen razgled na tekmovanje. Prvi letošnji rezultati in nekateri naši znani veslači, na primer Stanulov, obetajo, da ne bomo samo dobri organizatorji prvenstva, ampak da bodo nastopile tudi nekatere dobre domače posadke in seveda dale tekmovanju še večji čar.

Cene vstopnic so nizke in bo res vsakemu omogočeno, da si bo ogledal prvenstvo. Cene vstopnic so naslednje:

Za tekmovanje žensk in lahkih veslačev od 29. 8. do 2. 9. 1979

	tribune	stojišča
pred-tekmovanja	20,— din	10,— din
polfinale	30,— din	20,— din
finale	80,— din	20,— din
permanenčna		
vstopnica	100,— din	

Za tekmovanja moških od 5. 9. do 9. 9. 1979

(Nadaljevanje na 9. strani)

(Nadaljevanje z 8. strani)

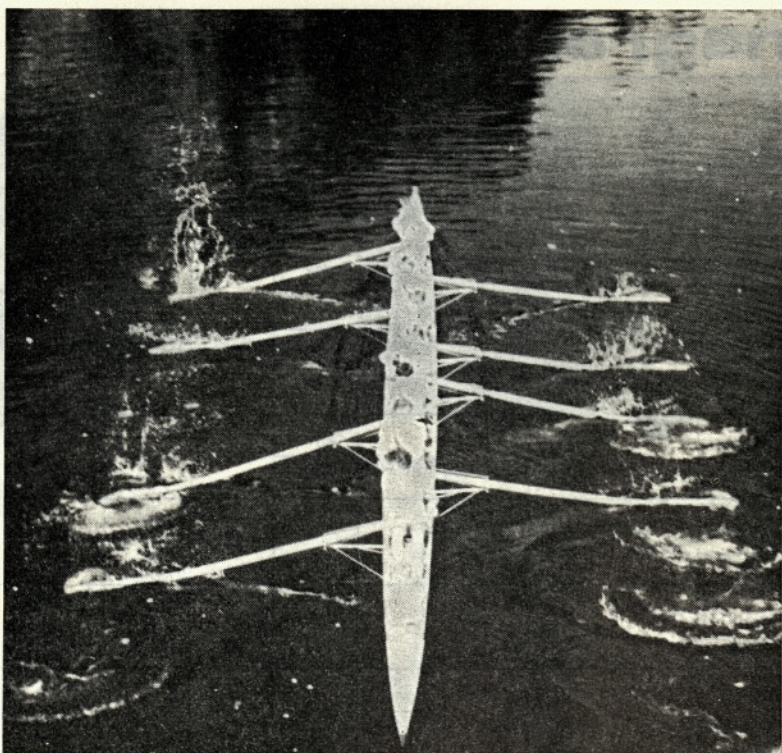
pred-
tekmovanja 30,— din 10,— din
polfinale 50,— din 20,— din
finale 100,— din 30,— din
permanenta
vstopnica 150,— din

Poskrbljeno bo tudi za filateliste. V času svetovnega prvenstva bo izšla posebna znamka z žigom ter posebnim pisemskim ovitkom. Na prodaj bo na pošti na cilju v Zaki.

Razen tega je komite za organizacijo svetovnega prvenstva v veslanju pripravil več suvenirjev. Nekateri so že tradicionalni na teh prireditvah, kot so značke, majice z napisom, obeski za ključke, kravate, nekaj pa je tudi specifičnih domačih. Suvenirje bo mogoče kupiti v vseh hotelih, trgovinah in kioskih na Bledu, posebej pa v kiosku komiteja za organizacijo svetovnega prvenstva pri hangarju.

Seveda pa se priprave za tako pomembno prireditev, kot je svetovno prvenstvo v veslanju, ne bi mogle odvijati brez pomoči številnih delovnih organizacij, predvsem z Gorenjske. Zato gre njim še posebna zahvala za pomoč pri organizaciji prvenstva.

Komite za organizacijo
SP v veslanju

Najdaljši tek na svetu

Bilo je lepo sončno jutro, ko smo se štirje Gorenjci — Pfajfar Jože, Lotrič Vinko, Solar Jože in Pogačnik Zdravko odpeljali na tekmovanje v najdaljšem smučarskem maratonu — na 90 km in to v Oberammergau v Zahodno Nemčijo.

Skoraj vsakdo misli, da je najdaljši tek »VASA«, vendar le ni tako. Vsi štirje smo se udeležili König Ludwig teka na 90 km, zato ne dvomimo, da je to najdaljši maraton na svetu, čeprav je le za 4 km daljši od znamenitega »VASA« teka.

Sredi popoldneva smo prispeli do Garmischa, znamenitega smučarskega centra v Zahodni Nemčiji, ki je le 10 km oddaljen od starta maratona, za katerega smo se odločili. Pot nas je peljala po čudoviti pokrajini, tako da smo med vožnjo do kraja, kjer smo prenočili, videli že precejšen del proge. Ogledali smo si tudi start in cilj, ki sta bila med seboj oddaljena 5 km.

Prispeli smo zvečer. Nemalo smo bili presenečeni, ko smo ugledali razsvetljene tekaške proge polne tekačev, ki so mirno brez besed tekali sem in tja. Polni prijetnih vtisov smo pospali. V soboto zjutraj pa nas je prebudilo šumenje dežja. Prestrašili smo se, da bo zmanjkalo snega, če bo deževalo, saj ga je bilo že sedaj izredno malo. Odšli smo v organizacijski komite, kjer so nas prepričali, da je vsak strah odveč. Naslednji dan bo lepo vreme in še dovolj snega. Z dežniki v rokah smo si ogledali del proge ter se dogovorili za naslednji dan.

Ko smo se v nedeljo zjutraj prebudili, nas je presenetil neverjeten živ-zav na ulicah mesta

in seveda obljubljeno lepo vreme. Takoj smo si privoščili obilen zajtrk, da nam ne bi pošlo moči že pred samim startom. Odpeljali smo se na startno mesto, kjer je bilo že polno tekmovalcev. Hitro smo si namazali smuči in si oblekli startne številke. Podali smo se v startne ograde, kjer so tekmovalci razporejeni po startnih številkah. Močan udarec žiga na desno stran hrbta je znak, da poti ni več nazaj. Zavzeli smo prostor v prvi startni vrsti, saj je bila to edina možnost, da bi bili med prvimi — vsaj na startu.

Strel iz pištole nas je opozoril, da je treba pričeti. Vsi smo se pognali v neenak boj. Trenutna gneča se je kmalu porazgubila. Tudi jaz sem popustil, saj sem vedel, da na tako dolgi progi ne bo mogoče tako hiteti. Po 10 km teka sem zagledal prvo okrepčevalnico; malo je manjkalo, pa bi tekel kar mimo. Toda pravi čas sem se spomnil, da sem Gorenjc in da je tu zastoj. Po okrepčilu sem se pognal dalje. Že se spustim po strmini. Na obeh straneh proge pa je bilo polno »telovadcev« na smučeh, ki so klančku podlegli. No, tudi jaz sem se jim kmalu pridružil in to na zavoju, kjer sem si po-

drobno ogledal mlad smrekov gozd. Na srečo so smučke ostale cele. V tolažbo pa je bil pred nami strm klanec. Že pošteno utrujen sem pritekel mimo kraja, kjer smo prenočevali. Pomislil sem na mehko posteljo. Toda pred menoj je bilo še 50 km proge, torej več kot polovica. Malo dalje začujem glas: »Bravo, Jože, dajmo!« To mi je dalo toliko moči, da sem izpustil okrepčevalnico in se podal dalje. No, pri 60 km sem se dodobra okrepčal in se podal na Bloški maraton, tako sem imenoval teh zadnjih 30 km. Moči je bilo vedno manj, tako da sem zlahka opazoval pokrajino in ljudi ob progi, ki so nas bodrili. Prišli so zadnji kilometri. Zasišal sem zvočnike na cilju, tedaj so se moči vrnile, začel sem se poginjati, tako da me je bilo strah za palice. Napovedovalec je že omenil mojo startno številko in tako je bilo konec tega teka. Šele tedaj sem se zavedel, kako sem izčrpan, saj mi ni teknilo niti točno pivo, niti juha. Vsi moji trije tovariši so bili pred menoj v cilju, tako da so mi že pripravili garderobo.

Veseli tega uspeha, smo sklenili, da se tu še vidimo. Po noči, ki smo jo prespali, verjemite, kot ubiti, smo se zadovoljni odpravili na pot domov.

Jože Pfajfar

ČLANKE ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO SPREJEMAMO DO 13. SEPTEMBRA 1979.

ELAN PRVI, VERIGA DRUGA

V okviru sindikalnih športnih iger '79 so bila do konca junija izvedena občinska sindikalna prvenstva v šestih športno rekreacijskih panogah. Skupaj je na tekmovanju SSI '79 do sedaj nastopilo že 1771 članov sindikata iz 94 OO ZS.

Sistem točkovanja za najboljši športni kolektiv v občini je ostal tak kot lansko leto.

Trenutni vrstni red pa je naslednji:

1. Elan Begunje	956 točk
2. Veriga Lesce	614 točk
3. LIP Bled	403 točke
4. GG Bled	272 točk
5. Iskra Lipnica	271 točk
6. Vezine Bled	265 točk
7. Iskra Otoče	204 točke
8. Žito Lesce	131 točk
9. HTP Bled	123 točk
10. Plamen Kropa	122 točk
11. Kemična Podnart	117 točk
12. Alpetour Radovljica	89 točk

F. V.

Potovanje v osrčje Azije

»V torek, ob šestih zjutraj, na brniškem letališču!« pravi namestnik vodje odprave Stane Belak Šrauf na zadnjem skupnem sestanku nekaj dni pred odhodom odprave. Zame je to pomenilo konec več kot leto dni dolgih kondicijskih priprav, ki so mi vzele ves prosti čas in od mene terjale veliko moči. Sedaj, tik pred odhodom, pa sem v dvomih. Ali sem dovolj pripravljen, da bom lahko kos naporom, ki nas čakajo, ali pa sem morda treniral preveč in mi bodo moči zaradi tega prehitro pošle. Zato se dva dni pred odhodom odločim še zadnjič preizkusiti. V zimskih razmerah mi uspe priti od doma do vrha Begunjske v dveh urah in pol, kar mi do sedaj ni še nikoli uspelo, zato sem zadnji dan pred odhodom zelo optimistično razpoložen.

V torek, 27. februarja zjutraj, smo končno vsi zbrani v avli letališke stavbe, manjkata samo vodja Tone Škarja in Tomaž Jamnik, ki sta odpotovala pred tednom dni, da bi uredila nekatere stvari že pred prihodom glavnine v Kathmandu. Precej živahno je v našem taboru in okoli njega. Tu so svoji in prijatelji, novinarji, TV reporterji in snemalci. Medtem ko odgovarjamo na njihova vprašanja, tlačimo v svoje nahrbtnike in potovalke še zadnje drobnarije, ki smo si jih nabavili tik pred poletom.

Malo pred sedmo uro po zvočniku objavijo polet za Beograd. Sledi še zadnji pozdrav s svoji in prijatelji, in v manj kot eni uri smo že na beograjskem letališču, kjer se vsa ta ceremonija ponovi, preden odletimo dalje proti Rimu. Na rimskem letališču nas nihče več ne pozna in se končno lahko neovirano sprehajamo po ogromni letališki stavbi pred nadaljevanjem poleta proti New Delhiju. Še prej pa popoldne vstopimo v veliko letalo Boeing 747 indijske letalske družbe Air India, ki leti na liniji London—Rim Bombay. Pretežno indijski potniki ter simpatične stewardese v indijskih narodnih nošah, sarijih, nam že v Evropi pričarajo delček daljne Indije. Ko so opravljeni vsi

potrebni tehnični pregledi in napolnjeni tanki z gorivom, se vrata neprodušno zapro in letalo dobi dovoljenje za vzlet. Počasi se približuje vzletni stezi. Medtem se iz zvočnikov zasliši pilotov glas, namenjen potnikom. Najprej v indijskem in nato še v angleškem jeziku izjavi približno tole:

»Dragi potniki, dober dan! Čez nekaj trenutkov bomo iz Rima poleteli proti Bombayu. Leteli bomo osem ur na višini med devet in deset tisoč metri s povprečno hitrostjo 920 km na uro. Preleteli bomo Turčijo, Iran in Pakistan. V Bombayu bomo pristali ob tej in tej uri po lokalnem času. Prosim, da si pri vzletu pripnete pasove in da ne kadite. Želim vam prijeten polet, hvala.« Medtem se letalo postavi na začetek vzletne steze, se za trenutek ustavi, nato pa požene vse štiri reakcijske motorje s polno močjo in zdrvi po vzletni stezi. Sledi najbolj vznemirljiv del poleta, ko se pri nekaj sto km na uro letalo končno odlepi z zemlje in se prične strmo vzpenjati v nebo. Ko dosežemo potrebno višino in se letalo »umiri«, napetost med potniki vidno popusti. Kmalu smo postrženi z obilno malico. Poskrbljeno je tudi, da potnikom dolg polet čim hitreje mine. Nekaj časa vrtijo razne filme, za nekaj dolarjev pa lahko dobiš slušalke in se kratkočasiš s poslušanjem glasbe. Ure tako hitreje minevajo.

Bližamo se indijski podcelini in počasi že izgubljam višino. Pod nami se razprostira Indijski ocean. Zgodaj zjutraj po indijskem času pristanemo na bombayskem letališču. Takoj po izstopu začutimo spremembo podnebja. Čeprav se tudi tu nekoliko hladnejši zračni val umika toplejšemu, najvišje dnevne temperature dosežejo trideset stopinj.

Isti dan še enkrat poletimo, in sicer proti glavnemu mestu Indije, New Delhiju. Tu prespimo v luksuznem Ashoka hotelu. Naslednji dan zjutraj smo spet na letališču. Potem, ko nam letalski vranostniki podrobno preiščejo osebno prtljago, lahko končno

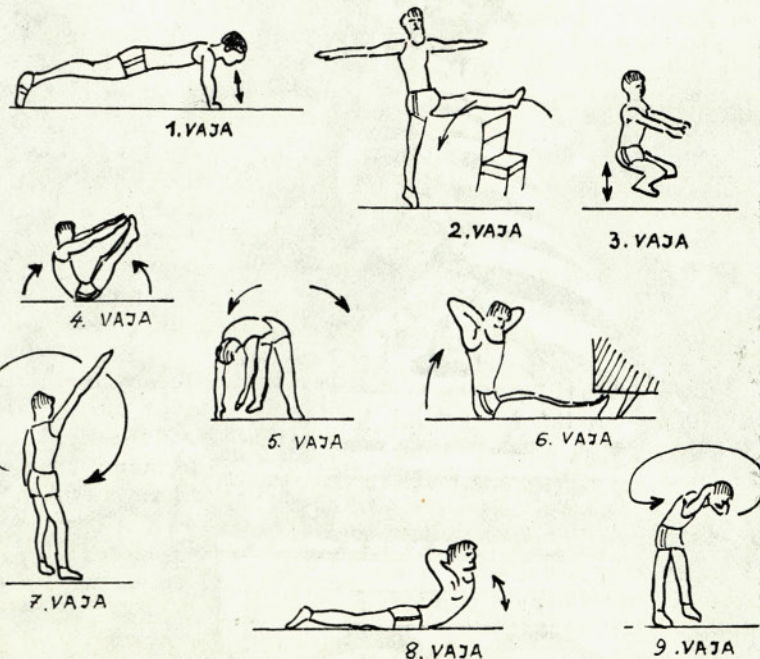
(Nadaljevanje na 10. strani)

Telovadimo že zjutraj

Jutranja etlovadba je potrebna vsakomur ne glede na starost in poklic. Človeku mora preiti v navado kakor jutranje umivanje.

Človeku, ki opravlja svoje delo brez gibanja, sede za pisalno mizo, je telovadba bolj potrebna kakor tistemu, ki fizično dela.

Na pragu četrtega desetletja se pri človeku že pokažejo šibke točke, kot so: teža se večja, trebušni del se širi, noge niso več tako močne, hoja po stopnicah postaja zasopla. Torej je res že skrajni čas, da se človek odloči za načrtno telovadbo in utrjevanje. Telovadba mora krepiti vse tiste mišice, ki so najbolj popustile. Prve vaje delamo na toplem ležišču. Gre za različne premike okončin in za širjenje prsnega koša. Tako odpravljamo posledice ležanja — zastoje v krvnem obtoku in pospešimo krvni obtok prede vstanemo.

Ko vstanemo, začnemo telovaditi. Vaj ne bom opisoval, ker so ilustrirane in same dovolj pokažejo, za kakšne gibe gre. Vsako vajo naredimo po šestkrat, po treh tednih redne vadbe od deset do dvanajstkrat, pač po zmogljivosti posameznika.

Kdor se je fizično zanemarjal več let, naj začne pomalem, seveda pa redno.

Darko Hanzlič

OD 2. 8. DO 3. 10. 1979

MOŽ NA MOŽA, amer. barvni film, 2. 8. in 6. 8. ob 20. uri
GINEKOLOG SOCIALNEGA ZAVAROVANJA, italijanski barvni film, 4. 8. in 7. 8. ob 20. uri, 5. 8. ob 18. uri
VRNITEV GUSARJA, ameriški barvni pustolovski film, 4. 8. ob 18. uri, 5. 8. in 8. 8. ob 20. uri
BUMERANG, francoski barvni kriminalni film, 9. 8., 12. 8. in 14. 8. ob 20. uri
SMRTONOSNO CVETJE, italijanski barvni film, 11. 8., 13. 8. in 15. 8. ob 20. uri
PSYHO, ameriški barvni film, 11. 8. ob 20. uri, 12. 8. ob 18. uri
UMOR V AMSTERDAMU, hongkonški barvni film, 16. 8., 19. 8. in 21. 8. ob 20. uri
ČLOVEK Z ŽELEZNO MASKO, ameriški barvni film, 18. 8. in 22. 8. ob 20. uri, 19. 8. ob 18. uri
POLICAJ PROTI TOLPI, italijanski barvni krim. film, 18. 8. ob 18. uri, 20. 8. ob 20. uri
OKUPACIJA V 26 SLIKAH, jugosl. barvni film, 23. 8. in 26. 8. ob 20. uri
ROMEO IN JULIJA, zahodno nemški barvni film, 25. 8. ob 18. uri, 27. 8. in 29. 8. ob 20. uri
SAFARI RALLY, ital. barvni film, 26. 8. ob 18. uri, 28. 8. ob 20. uri
PREISKAVA POD STRAHOM, italijanski barvni film, 30. 8. in 2. 9. ob 20. uri
KRALJEVIČ IN BERAČ, jap. barvni film, 1. 9. ob 18. uri, 3. 9. in 5. 9. ob 20. uri

KERI, ameriški barvni film, 1. 9. in 4. 9. ob 20. uri, 2. 9. ob 18. uri

BREZKONČNA NOČ, angleški barvni film, 6. 9. in 10. 9. ob 20. uri

LIMONOV SLADOLED, izraelski barvni zabavni film, 7. 7. in 13. 9. ob 20. uri, 8. 9. ob 18. uri

PEST VELIKEGA ZMAJA, hongkonški barvni karate film, 8. 9. in 12. 9. ob 20. uri, 9. 9. ob 18. uri

POD MOHAMEDOVO ZASTAVO, libijsko-kuvaitski barv. film, 9. 9. in 11. 9. ob 20. uri

ENA SMEŠNA LJUBEZEN V NEW YORKU, amer. barvni zabavni film, 14. 9., 16. 9. in 19. 9. ob 20. uri

TA ČUDOVITI SVET DIVJINE, angleški barvni film, 15. 9. ob 18. uri, 18. 9. ob 20. uri

GRŠKE SMOKVICE, zahodno nemški barvni zabavni film, 15. 9. in 17. 9. ob 20. uri, 16. 9. ob 18. uri

ZA ENO NOČ LJUBEZNI, španski barvni film, 20. 9., 23. 9. in 26. 9. ob 20. uri

GROŽNJA, francoski barvni film, 21. 9. in 25. 9. ob 20. uri, 22. 9. ob 18. uri

ROBIN HOOD-STRELA, MEČ IN KARATE, ital. barvni film, 2. 9. in 24. 9. ob 20. uri, 23. 9. ob 18. uri

NOČ ČEDNOSTI V JAVNI HIŠI, madžarski barvni film, 27. 9., 30. 9. in 1. 10. ob 20. uri

SORODNICA NENE, italijanski barvni film, 28. 9. in 2. 10. ob 20. uri, 29. 9. ob 18. uri

ALEJA PREKLETSTVA, amer. barvni fantastični film, 29. 9. in 3. 10. ob 20. uri, 30. 9. ob 18. uri

(Nadaljevanje z 9. strani)

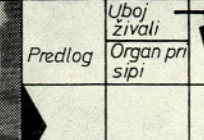
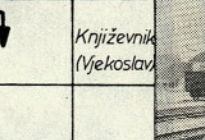
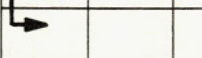
poletimo proti dobro uro oddaljenemu glavnemu mestu Nepala — Kathmanduju.

Kmalu se na obzorju pokaže mogočno himalajsko pogorje, in medtem ko z občudovanjem opazujemo vrhove in jih poskušamo

prepoznati, polet mine, kot bi trenil.

Na letališču nas pričakata Tone in Mišo. Po opravljenih carinskih pregledih se vsi skupaj odpeljemo v mesto, kjer se nastanimo v veliki privatni hiši, imenovani »Japonska hiša«, katere

nagradna križanka

																							
Luxem - burg			Gozdna ptica -			Amercij			Rečna riba			Ljudska republ.			Zobna bolečina			Vrsta aperitiva					
Plot									Franc. romano-pisec (Honore)														
Maža, pasta									Karlovac														
Reka v Romuniji						Privski medmet						Sledeči			Vrednost, papir								
Časovna enota						Pritok Une									Rimska 500								
Dlaka												Matji (ital.) Božja											
									Eden od čutov						Iglasto drevo								
Živalske noge						4. Vokal			Nadležna žuželka						Ornela Vanoni			Krilo rimske konjenice					
Italija			Srbsko m. ime						Sest. D. F.			Naravni logarit.			Liter			Avstrija					
			Plošč. mera						Sebe						Arabski žrebec			Aktinij					
Valjevo			1. vokal			13. črka						Živinska krma						Aluminij					
									5. črka						3. Vokal								
Jezero v SSSR						Devetka																	

Za nagradno križanko, ki je bila objavljena v štev. 6/79, smo dobili rekordno število rešitev, kar 132. Izžrebani so bili naslednji reševalci: prva nagrada — 170 din Zdravko Kajdiž, druga 110 din Slavka Vidic in Franci Hrovat, tretja 80 din Ivo Zupan in Stane Hanžič.
Rešitve za današnjo križanko sprejemamo do 6. 8. 1979.

lastnik je neki priseljenec z Japonske. Prav tu prebivajo tudi že člani japonske odprave, ki bo poskušala priplezati na vrh 8078 m visoke Annapurne.

Naslednji dan, 2. marca imamo kratek sestanek. Tone nam pove, kaj sta z Mišom uredila in katere stvari se še zatikajo. Najbolj zaskrbljujoče je vsekakor, da o naši opremi, ki je bila do Delhija dostavljena z letalom in bi morala priti v Kathmandu s kamioni, ni ne duha ne sluha. Zato Tone predlaga Mišu, ki je zadolžen za transport, naj še isti dan poleti nazaj v New Delhi in se pozanima o zastoju opreme. Ostali pa imamo za nedoločen čas »volino«.

V mestu si za malo denarja izposodimo vsak svoje kolo, ki bo nekaj dni naše prevozno sredstvo. Dnevno prekolesarimo kar precej

kilometrov, ko si ogledujemo oddaljene budistične templje in svetišča.

Mišo se vrne čez nekaj dni z ne preveč spodbudno novico. Izvedel je le, da so kamioni z našo opremo nekje med New Delhijem in Hathmandujem. Tako nam ne preostane drugega, kakor da čakamo in upamo na srečen konec. Še nekaj časa mine v napetem pričakovanju.

9. marca proti večeru se končno pojavijo trije kamioni z opremo. Obenem se zbere tudi 20 višinskih nosačev iz plemena Šerp na čelu z Ang-Phueng, ki je lani že doživel z Avstrijci zmago-slavje na vrhu Everest.

Zvečer imamo še zadnji poveset pred odhodom iz Kathmanduja. Ker ne bo mogoče zbrati 600 nosačev naenkrat, se bomo raz-

delili v štiri skupine. Prva skupina bodo Marenče, Mesarič in brata Štremfelj. S helikopterjem bodo odleteli do Lukhle, od koder je še štiri dni hodà do ledenika Khumbu. Postavili naj bi bazno taborišče še pred prihodom ostalih. Glavnino bo tvorila druga skupina, ki bo jutri odšla na pot s tri sto tovari, v tretji skupini pa bodo Kotnik, Matijevec in Božič ter v četrti dr. Tekavčič. Šetina in Culiberg.

10. marca zjutraj se z džipi odpeljemo do 50 km oddaljene vasi Lamsang, od koder bomo jutri odšli na 18 dni trajajoč pristopni marš.

Šerpe nam pred odhodom okoli vratu obesijo bele trakove, ki simbolizirajo srečo in prijateljstvo.

Zvone Andrejčič

Kegljanje, ženske:

1. Železarna Štore 518, 2. Železarna Ravne 500, 3. Železarna Jesenice 432, 4. Veriga 395.

Streljanje, ženske:

1. Železarna Štore 743 krogov,
2. Železarna Ravne 615 krogov,
3. Veriga Lesce 541 krogov.

Streljanje, moški:

1. Železarna Štore 1062 krogov, 2. Veriga Lesce 969 krogov, 3. Žična Celje 958 krogov, 4. Železarna Ravne 953 krogov, 5. Tovil Ljubljana 926 krogov, 6. Plamen Kropa 582 krogov.

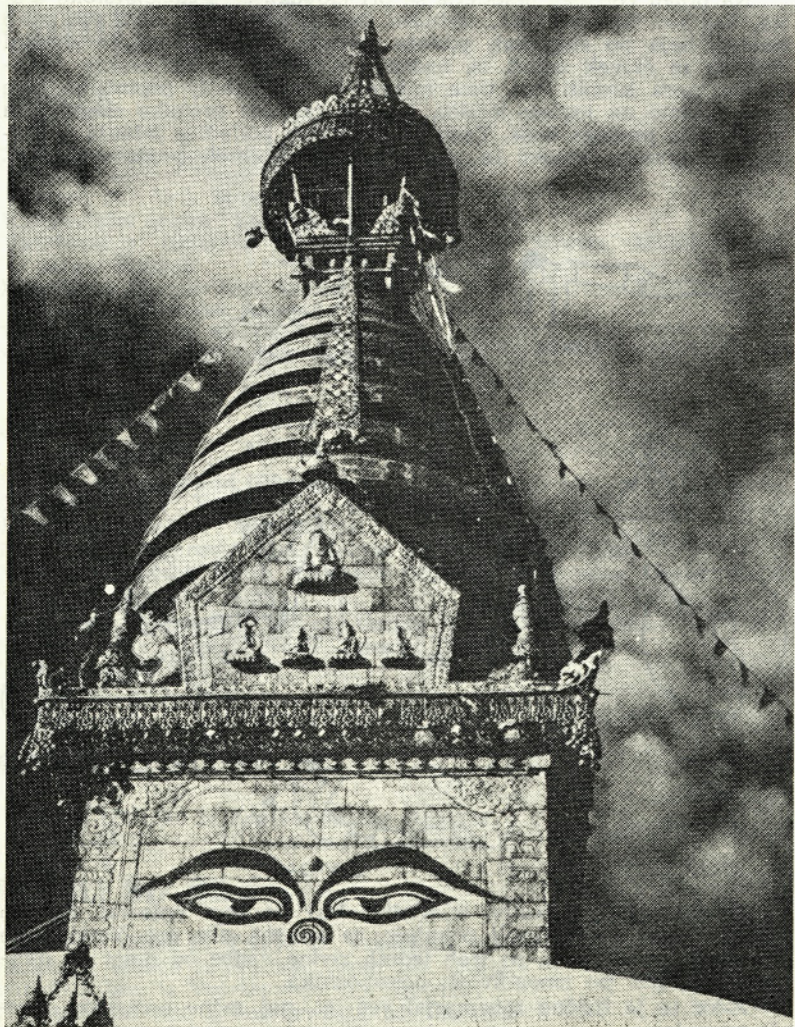
Baliranje:

1. Tovil Ljubljana 6 točk, 2. Veriga Lesce 4 točke, 3. Železarna Štore 2 točki, 4. Železarna Jesenice 0 točk.

Ribolov:

1. Železarna Štore 7798 točk.
2. Železarna Ravne 5297, 3. Žična
Celje 1382 točk, 4. Plamen Kropa
51 točk.

V. F

Budistična »stupa« v Katmanduju

Šport v SŽ

Športna tekmovanja v okviru Slovenskih železarn so tudi letos razdeljena na tri dele, zimski, pomladanski in jesenski del. Medtem, ko so se ljubitelji zimskih športov pozimi srečali v Kranjski gori, so se v pomladanskem delu prvenstva SŽ atleti, košarkarji, balinarji, ribiči, kegljačice ter strelci in strelke zbrali 16. junija v Štorah. Tekmovanja, ki so ga dobro organizirali štorski železarji, se je udeležilo vseh sedem OZD združenih v SŽ. Pogrešali smo edinoletne športnike Metalurškega inštituta. Nastopilo je preko 200 posameznikov.

Seveda niso manjkali tudi športniki Verige. Popolne ekipe smo imeli v vseh športih, manjkali so samo ribiči, ki se tekmovanja niso hoteli udeležiti. Najbolje so se odrezali atleti, balinarji in strelci. Vsi so ekipno zasledili drugo mesto. Naši atleti, lanskeoletni prvaki so v boju za prvo mesto za domačini zaostali samo za eno točko. Našim strelkam in kegljačicam se je sicer poznalo

pomanjkanje treninga, vendar so se vseeno pogumno kosale z izkušenejšimi športnicami vseh treh železarn. Se najbolj neuigrani pa so bili košarkarji. To je pač šport, kjer brez vsaj nekaj treninga resnično ne gre. V celoti pa je naše zastopstvo zadovoljilo. Upamo, da bo tako tudi jeseni, ko bo v preostalih športnih panogah, odbojki, malem nogometu, namiznem tenisu, kegljanju in plavanju prvenstvo Slovenskih železarn organizirala Žična iz Celja.

EKIPNI REZULTATI

Atletika:

1. Železarna Štore 22 točk, 2. Veriga 21 točk, 3. Železarna Ravne 18 točk, 4. Železarna Jesenice 10 točk, 5. Plamen Kropa 8 točk, 6. Tovil Ljubljana 6 točk, 7. Žična Celje 3 točke.

Košarka:

1. Železarna Štore, 2. Železarna Ravne, 3. Plamen Kropa, 4. Železarna Jesenice, 5. Veriga Lesce.